

Bestemmingsplan

Buitengebied, boscompensatie N33 en
uitbreiding natuurbegraafplaats Hillig
Meer te Eext

Voorontwerp

Opdrachtgever:	Gemeente Aa en Hunze
Rapportnummer:	RB 10.157
Datum vrijgave:	December 2015
Opsteller:	Dhr. K. van Dijk
Goedkeuring:	Dhr. M. Beek

Inhoudsopgave

1	HOOFDSTUK 1 INLEIDEND HOOFDSTUK.....	4
1.1	Inleiding.....	4
1.2	Aanleiding	4
1.3	Planologisch kader.....	4
1.4	Doel.....	6
1.5	Verantwoording	6
1.6	Leeswijzer	6
2	HOOFDSTUK 2 GEBIEDS- EN PLANBESCHRIJVING.....	7
2.1	Ligging en historie	7
2.2	Het plangebied zelf en in zijn omgeving	8
2.3	Het gewenste plan	9
3	HOOFDSTUK 3 BELEIDSKADER	15
3.1	Rijksbeleid.....	15
3.1.1	Ruimtelijk - Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte	15
3.1.2	Wet op de lijkbezorging	16
3.1.3	Besluit op de Lijkbezorging	17
3.1.4	Inspectierichtlijn Lijkbezorging, 3e herziene druk.....	17
3.1.5	(Ontwerp) Tracébesluit	17
3.2	Provinciaal beleid.....	18
3.2.1	Actualisatie omgevingsvisie Drenthe 2014	18
3.2.2	Omgevingsverordening Drenthe	19
3.2.3	Kernkwaliteiten-analyse	19
3.3	Gemeentelijk beleid.....	26
3.3.1	Kaderstellend beleid begraafplaatsen (2010)	26
4	HOOFDSTUK 4 OMGEVINGSFACTOREN.....	28
4.1	Archeologie	28
4.1.1	Aanleiding en doel	28
4.1.2	Doorwerking naar het plan.....	28
4.2	Bodem.....	32
4.2.1	Aanleiding en doel	32
4.2.2	Doorwerking naar het plan.....	33
4.3	Ecologie	34
4.3.1	Aanleiding en doel	34
4.3.2	Doorwerking naar het plan.....	34
4.4	Externe veiligheid.....	36
4.4.1	Aanleiding en doel	36
4.4.2	Doorwerking naar het plan.....	37
4.5	Geluid.....	38
4.5.1	Aanleiding en doel	38
4.5.2	Doorwerking naar het plan.....	38
4.6	Luchtkwaliteit.....	39
4.6.1	Aanleiding en doel	39
4.6.2	Doorwerking naar het plan.....	40
4.7	M.E.R.-beoordeling	40
4.7.1	Aanleiding en doel	40
4.7.2	Doorwerking naar het plan.....	40
4.8	Milieuhinder.....	41
4.8.1	Aanleiding en doel	41

4.8.2	Doorwerking naar het plan.....	41
4.9	Watertoets.....	42
4.9.1	Aanleiding en doel	42
4.9.2	Doorwerking naar het plan.....	42
5	HOOFDSTUK 5 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID.....	43
5.1	Grondexploitatie:	43
6	HOOFDSTUK 6 OVERLEG EN INSPRAAK	44
7	HOOFDSTUK 7 JURIDISCHE TOELICHTING.....	45
7.1	Algemeen.....	45
7.2	Toelichting op de toelichting.....	45
7.3	Toelichting op de planregels	46

1 Hoofdstuk 1 Inleidend hoofdstuk

1.1 Inleiding

Voorliggend bestemmingsplan is bedoeld om het juridisch kader te bieden voor het kunnen uitvoeren van een ruimtelijk initiatief. Tevens biedt voorliggend bestemmingsplan de onderbouwing van waarom het gewenste ruimtelijk initiatief inpasbaar is op de door initiatiefnemer gewenste locatie.

1.2 Aanleiding

Ter hoogte van de Provincialeweg te Eext is Landgoed Heidehof gelegen. Er is bij de gemeente Aa en Hunze het verzoek binnengekomen om een bestemmingsplanprocedure in gang te zetten voor boscompensatie ten behoeve van Rijkswaterstaat (met betrekking tot de verbreding van de N33), een uitbreiding van natuurbegraafplaats 'Hillig Meer' en de aanleg van een landschapswal.

De gemeente Aa en Hunze heeft aangegeven in principe medewerking te willen verlenen aan het initiatief.

Hieronder een indicatieve weergave van het plangebied.

1.3 Planologisch kader

Het perceel is gelegen in de beheersverordening 'Buitengebied', waarin de voorschriften van het bestemmingsplan Buitengebied Anloo van toepassing zijn verklaard.

Hieronder een weergave van een uitsnede voor het plangebied van het bestemmingsplan Buitengebied Anloo.

Het plangebied kent in het vigerende bestemmingsplan de bestemming: 'agrarisch gebied met landschappelijke en natuurlijke waarden'. De realisatie van de plannen zoals genoemd in paragraaf 1.2 zijn in strijd met deze bestemming.

Medewerking aan het voornemen om deze te realiseren is mogelijk via een herziening van het vigerende bestemmingsplan. Voorliggend bestemmingsplan voorziet in het planologisch instrument (bestemmingsplan) om zodoende het plan mogelijk en uitvoerbaar te kunnen maken.

Daarnaast heeft de gemeente Aa en Hunze op 5 november 2014 het voorontwerp-bestemmingsplan 'Buitengebied' ter inzage gelegd. Het perceel kent in dit bestemmingsplan de bestemming: 'A-ES' (Agrarisch – Esdorpenlandschap).

1.4 Doel

In deze partiële herziening van het geldende bestemmingsplan wordt ingegaan op de (ruimtelijke) gevolgen van de voorgenomen ontwikkeling van het betreffende gebied. De realisatie van de gewenste plannen op het perceel moet passen in een zogeheten 'goede ruimtelijke ordening'.

1.5 Verantwoording

Bij het opstellen van voorliggend bestemmingsplan is gebruik gemaakt van diverse (beleids)documenten en websites. Sommige (beleids)documenten en beeldbeschrijvende documenten zijn in voorkomende gevallen integraal overgenomen om de inhoud zoveel mogelijk te waarborgen. Daar waar bronnen zijn gebruikt is dat in de tekst weergegeven.

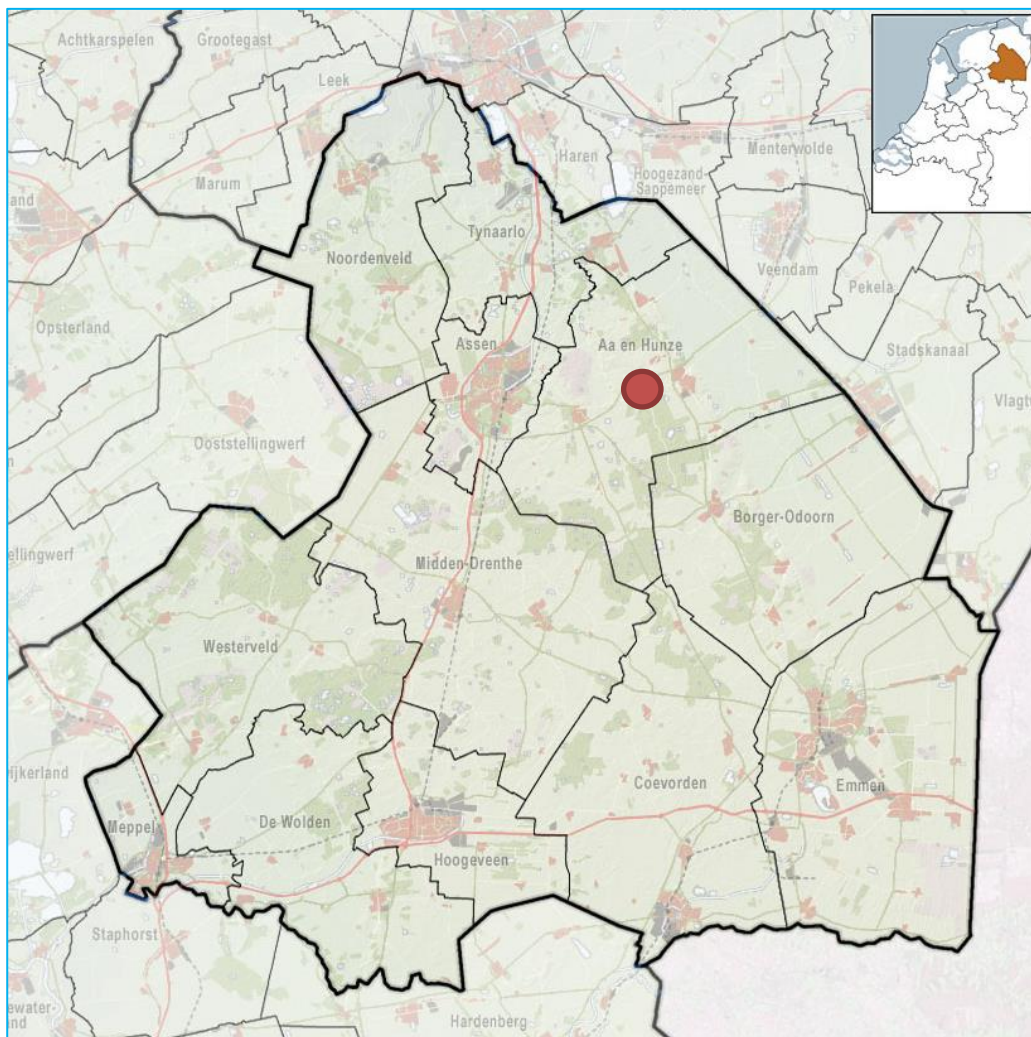
1.6 Leeswijzer

Na dit inleidende hoofdstuk wordt in hoofdstuk 2 een weergave gegeven van de historie en ligging van het plangebied + een uitgebreide weergave van het plan. In Hoofdstuk 3 komen de verschillende relevante beleidsstukken voorbij die van toepassing zijn op het plan en uitgewerkt van provinciaal niveau tot gemeentelijk niveau. Hoofdstuk 4 geeft de invloed weer van het plan tot de verschillende omgevingsaspecten. In hoofdstuk 5 staat de economische uitvoerbaarheid centraal. Hoofdstuk 6 doet verslag van de inspraak- en overlegreacties, waarna hoofdstuk 7 ingaat op de juridische vertaling van het plan en vervolgens volgen in hoofdstuk 8 de regels.

2 Hoofdstuk 2 Gebieds- en planbeschrijving

2.1 Ligging en historie

Het plangebied bevindt zich nabij het Drentse dorp Eext. Eext is één van de dorpen die behoort tot het grondgebied van de gemeente Aa en Hunze. Hieronder is de ligging van Eext (binnen rode cirkel) vanuit een hoger perspectief weergegeven.

Nederland, de provincie Drenthe, de gemeente Aa en Hunze en de ligging van Eext in één oogopslag.

Historie

Het landgoed Heidehof is in 1929 gesticht door de familie Everts die een meubelfabriek bezat. Het landgoed werd destijds ingericht als productiebos voor het houtverwerkingsbedrijf. Sinds 1996 is het landgoed in bezit van de familie v.d. Weij-Braat. De eigenaren voeren een op natuurontwikkeling gericht beheer, waarbij de relatie tussen mens en natuur een belangrijke rol speelt. Zo wordt het oorspronkelijke productiebos omgevormd naar natuurbos en zijn enkele vennen gerestaureerd. In 2000 is al 43 hectare landbouwgrond omgevormd tot bos en natuur en toegevoegd aan het landgoed.

In 2011 is het landgoed wederom uitgebreid dankzij een kavelruil, waarbij een strook landbouwgrond en een ven aangeduid als het Hilligmeer aan het landgoed is toegevoegd. Deze uitbreiding van het landgoed betrof een multifunctioneel natuurproject, waarin zowel bosaanleg, natuurontwikkeling als het inrichten van een natuurbegraafplaats plaats vindt. In november 2012 is de natuurbegraafplaats vervolgens in gebruik genomen. De oppervlakte in te planten bos bedroeg circa 20 hectare.

Thans vindt weer een uitbreiding van het landgoed plaats. De agrarische gronden die gelegen zijn tussen het landgoed en de N33 worden deels ingeplant met bos. De uitbreiding sluit in het zuiden aan op het landgoed Heidehof en wordt begrensd door de N33 in het noorden en het Landgoed Kleuvenveen in het westen.

Hieronder een weergave van het plangebied in zijn directe omgeving.

Bebossing van de agrarische ontginning verandert de beleving van het veld -'open' wordt 'gesloten'- maar sluit wel aan bij de historische ontwikkeling van het gebied. Zo goed als alle boswachterijen liggen op voormalige woeste gronden (de 'velden'). In feite werd door de bebossing, even goed als door ontginning voor agrarisch gebruik, uiting gegeven aan de drang om onrendabele arealen ten nutte te maken. In die zin is bos ter plaatse landschappelijk acceptabel, ook al betekent bebossing een inversie van het beeld. Het open veld wordt gesloten bos.

2.2 Het plangebied zelf en in zijn omgeving

Het plangebied maakt deel uit van het Eexterveld, een gebied waar bos en open landschap in elkaar over lopen. Het Eexterveld is een gebied wat doorsneden wordt door de recent verbrede N33 en die zowel aan de noord als aan de zuidzijde richting het landschap overwegend openheid biedt. De automobilist die gebruik maakt van de N33 ervaart ter plaatse het gevoel van weidsheid. Aan de zuidzijde van de weg is die weidsheid, ter plaatse van onderhavige locatie, echter wel begrensd door bebossing. Het Eexterveld is een veldontginning, dus een latere ontginning van woeste grond.

Deze gronden zijn, anders dan de esgronden, in het verleden steeds gebruikt voor bosaanleg. De meeste boswachterijen zijn op voormalige veldontginningen aangelegd.

De bodem bestaat uit veldpodzolgronden met leemarm en zwak lemig fijn zand. Het is ingericht en wordt gebruikt als akkerland.

De zuidrand van het plangebied is een smalle bosstrook met aan de oostkant de opvallende hoge piramidale belvédère van Landgoed Heidehof. Aan de zuidkant van de bosstrook ligt recent gepland bos. Het plangebied zelf lijkt een kaal open terrein, maar er is een fors hoogteverschil dat wordt veroorzaakt door de pingo-ruïne die aan de zuidkant ligt, deels op het bestaande van Landgoed Heidehof. De rand van de pingo ligt meer dan circa 2 meter hoger dan het laagste punt, zo hoog dat de N33 ‘achter de rug’ verdwijnt.

2.3

Het gewenste plan

Het is de bedoeling van Landgoed Heidehof om onderstaande deelprojecten in het plangebied te realiseren:

- de uitbreiding van bos/natuur (ruim 23 ha.) op de percelen kadastraal bekend Anloo, sectie X, nr. 21, 47, 51, 134, 135, 182, 190 (alle geheel);
- de uitbreiding van natuurbegraafplaats ‘Hillig Meer’ op de percelen kadastraal bekend Anloo, sectie X, nrs. 47, 51, 134, 135, 182 (exclusief terrein waar de landschapswal aangelegd wordt), 190, één en ander exclusief de gebieden die vanuit archeologie niet vrijgegeven worden.
- de aanleg van een ruim 700 meter lange ‘landschapswal’ op het perceel kadastraal bekend Anloo, sectie X, nr. 182 en gelegen parallel langs de N33;

Uitbreiding bos/natuur:

Bij de ca. 23 ha. landbouwgrond die in de nieuwe situatie wordt omgezet wordt naar bos- en/of natuurgrond is een oppervlakte van bijna 4 ha. (percelen Anloo, sectie X, nrs. 200 en 201) al ten tijde van de procedure van het bestemmingsplan “Buitengebied Anloo, Landgoed Heidehof te Eext” bestemd naar ‘Bos - Landgoed’ en ‘Natuur – Landgoed’. Het perceel Anloo, sectie X, nr. 201 was hierin (destijds op verzoek van Landgoed Heidehof) bestemd als ‘natuur’, maar in goed overleg met alle betrokkenen is het inmiddels de bedoeling dat ook dit perceel ingeplant gaat worden met bos en een overeenkomstige bestemming zal verkrijgen. Dit wordt in de procedure van het bestemmingsplan “Buitengebied” meegenomen.

In het inrichtingsplan wordt uitgegaan van een divers plantplan van gemengd bos met inheemse bomen en struiken. Dit inrichtingsplan zal aansluiten bij de bestaande natuur en landschap van Landgoed Heidehof. Onderhavige terreinen bevinden zich niet binnen de ecologische hoofdstructuur (EHS). Wel zal de status van NSW (Natuurschoonwet) worden aangevraagd waarmee het terrein voor iedereen openbaar en toegankelijk wordt.

Na bebossing ontstaat de beleving “langs de rand van het bos te rijden” iets dat zeker niet minder aangenaam hoeft te zijn. Bovendien is van belang dat door aansluitend aan bestaand bos en natuurterrein te compenseren, er een robuuster geheel ontstaat. Externe invloeden kunnen daarmee beter worden opgevangen. De rand werkt als een buffer tegen verdroging, verzuring en vermessing.

De betreffende strook grond tussen het huidige landgoed Heidehof en de N33 is daartoe in samenspraak met Rijkswaterstaat aangekocht, waarbij het aanvankelijk de bedoeling was dat bijna het gehele plangebied bebost zou worden. Deze bebossing diende als boscompensatie vanwege de verdubbeling van de N33, maar zou ook dienst doen als uitbreiding van de bestaande natuurbegraafplaats ‘Hillig Meer’. Rijkswaterstaat die belast was met de boscompensatie had dus én een locatie die bebost mocht worden vlakbij de bron (N33) én tevens een gebruiker van de grond. Voor alle partijen een win-winsituatie.

Uitbreiding natuurbegraafplaats:

De functie ‘natuurbegraafplaats’ voorziet in een behoefte, is passend binnen de Economische Koersnota en kan op onderhavige plek tezamen gaan met de aanwezige natuurwaarden. Het gebied wat gebruikt gaat worden als uitbreiding van de al bestaande natuurbegraafplaats ‘Hillig Meer’ betreft een oppervlakte van ca. 8 ha. (netto). Hiermee zal het totale oppervlakte van de natuurbegraafplaats uitkomen op ca. 28 ha. (netto). Natuurbegraafplaats ‘Hillig Meer’ heeft in het laatste jaar een sterke groei doorgemaakt. Er is veel interesse voor een begraafplaats op het landgoed. Uitbreiding voorziet dan ook in een behoefte.

Het natuurbegraven vindt uitsluitend plaats buiten de grens van 20 m. van de eigendommen van derden. Deze begrenzing geldt dus voor de naburige landbouw- en bosgronden van derden. Deze begrenzing is niet van toepassing langs de grens met de N33, vanwege de daar aan te leggen landschapswal. De aan te leggen landschapswal zal geen onderdeel worden van de bijzondere begraafplaats en ook op de aangegeven terreinen met hoge archeologische waarde(n) vindt ook geen natuurbegraving plaats.

Hoewel na bestemmingsplanwijziging en het aanwijzen van gronden als zijnde ‘bijzondere begraafplaats’ en het in gebruik mogen nemen van de begraafplaats, zal in de praktijk het terrein pas na voldoende begroeiing gebruikt gaan worden voor dit doeleind.

(Toekomstige) eigendom- en beheersituatie natuurbegraafplaats ‘Hillig Meer’:

Alle betreffende gronden zijn inmiddels in eigendom verkregen bij de directie van Landgoed ‘De Heidehof’. De bestaande natuur is eigendom van de NSW BV Landgoed Heidehof BV. Stichting Heidehof (een ANBI, Algemeen Nut Beogende Instelling) is een hulpstichting voor het landgoed. Het bestuur van de stichting ziet toe en bevordert de doelstellingen van Heidehof, waaronder ook de natuurbegraafplaats ‘Hillig Meer’. In deze functie wordt ook het natuurbeleid bepaald. De stichting draagt bij tot beheer en

realisatie van nieuwe natuur. De realisatie van het project geschiedt voor rekening van Stichting Heidehof en Landgoed Heidehof BV tezamen. De directie van het project berust bij het Stichtingsbestuur. Alle inrichting en beheersmaatregelen worden uitgevoerd door Landgoed Heidehof BV in opdracht van de stichting.

Onderdeel van een bestemmingsprocedure om er voor te zorgen dat bovenstaande plannen kunnen worden gerealiseerd zijn de verschillende omgevingsfactoren. Na uitvoering van deze onderzoeken bleek er een probleem te zijn aangaande het aspect archeologie. Er wordt aangenomen dat grondbewerkingen (planten van bomen, groei van boomwortels en het graven ten gunste van de natuurbegraafplaats) schade kunnen toebrengen aan mogelijke archeologische resten die daar in de grond zitten.

Na het archeologisch onderzoek is samen met de provincie Drenthe en Landgoed Heidehof nagedacht over een nieuw ontwerp waarin voldaan kon worden aan de boscompensatieverplichting, het belang archeologie en de wensen van de toekomstige gebruiker (Landgoed Heidehof).

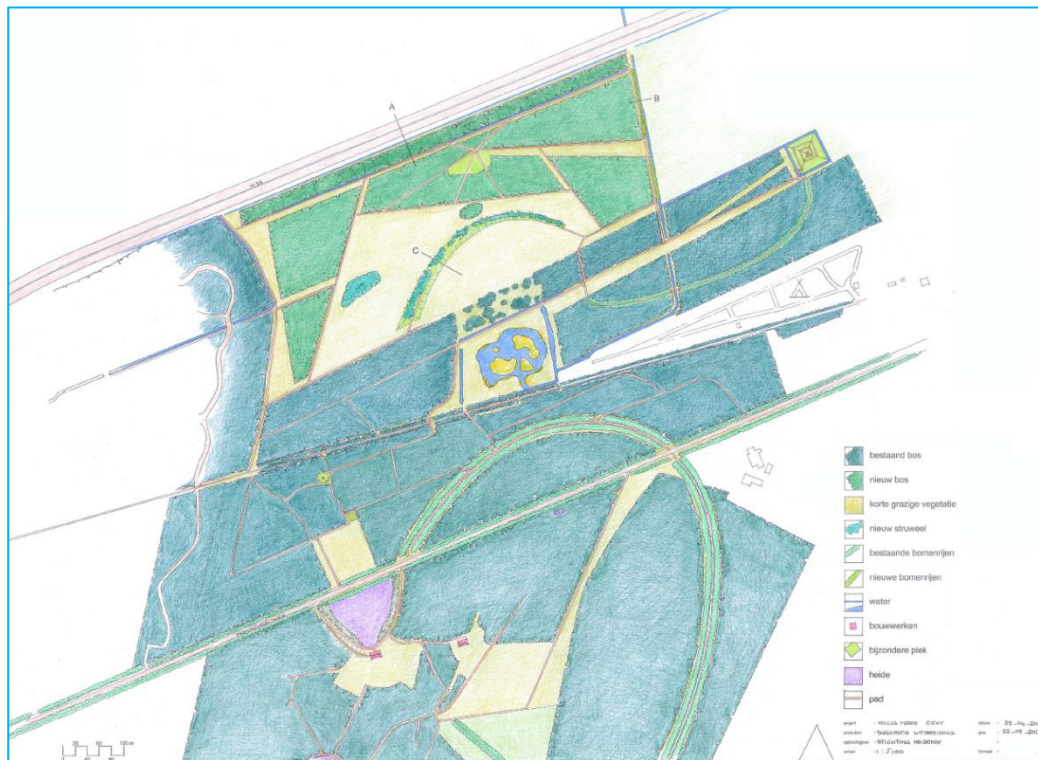
De provincie Drenthe heeft een aantal wensen en randvoorwaarden geformuleerd waar het plan aan moet voldoen:

- Vertrekpunt voor de compensatieopgave is een 50:50% verdeling van bos en (bloemrijk) grasland. Daarmee wordt 50% minder bos gerealiseerd dan oorspronkelijk was afgesproken, maar gecompenseerd in de vorm van grazige natuur. De 50% die wel beplant wordt geldt als archeologisch verloren en kan zonder verdere archeologische dubbelbestemming of beperking worden ingericht. In het bosgedeelte kan ook worden begraven. In het bloemrijk graslanddeel is begraven uitgesloten, tenzij dit boven het huidige maaiveld kan (bijvoorbeeld in nieuwe grasheuvels van circa 1.20 meter hoog);
- De ligging van het archeologisch meest waardevolle terrein dat niet bebost zal worden is door de provincie als schetskaartje aangeleverd. Dit schetskaartje is gebruikt in het landschappelijk inrichtingsplan, zoals deze later in deze paragraaf is weergegeven;
- De provincie biedt aan om mee te denken in het assortiment van boomsoorten voor het gebied;
- Het nieuwe ontwerp is maatwerk, er zal gebruik worden gemaakt van input van provinciale en gemeentelijke archeologen voor het meedenken over ideeën voor het gebied.

Ook Landgoed Heidehof heeft een aantal wensen en randvoorwaarden opgesteld voor de nieuwe uitbreiding:

- Aan de noordrand zal een landschapswal het gebied scheiden van de N33, de wal moet de weg uit beeld halen en zorgen voor intimiteit op de natuurbegraafplaats;
- Op het open te houden terrein kunnen een aantal ophogingen worden gemaakt voor begravingen;
- Zorgen voor een goede aansluiting op het huidige landgoed;
- Maken van een aansluiting naar Landgoed Tolhek aan de westkant, zodat een groter geheel gevormd kan worden.

Op basis van deze randvoorwaarden en wensen is door Ank Bleeker en Anneke Nauta Landschapsarchitecten BNT een landschappelijk inrichtingsplan opgesteld. Dit landschappelijk inrichtingsplan is als bijlage bij dit bestemmingsplan gevoegd. Hieronder een weergave van de tekening behorend bij het inrichtingsplan.

De provincie Drenthe en Landgoed Heidehof zijn akkoord gegaan met opgesteld inrichtingsplan.

De gemeente Aa en Hunze heeft aangegeven dat het instemt met de inrichting met deels bos en deels een open natuurlijk terrein van de gronden. De bosaanplant vindt plaats in het kader van de compensatieverplichting ten gevolge van de verdubbeling van de N33 en dit terrein zal vervolgens onderdeel zijn van de uitbreiding van Landgoed Heidehof. Daarnaast wordt het terrein onderdeel van de natuurbegraafplaats "Hillig Meer", en wordt er door middel van dit plan voorzien in de aanleg van een landschapswal langs de N33.

De gemeente geeft aan de volgende argumenten aan om in te stemmen met voorliggend landschappelijk inrichtingsplan:

- Het voorgestelde inrichtingsplan is passen in het landschap;
- Het voorgestelde inrichtingsplan voldoet aan de boscompensatieverplichting;
- De voorgestelde inrichting is vanuit onderdeel 'archeologie' akkoord;

Landschapswal

Het doel van deze landschapswal is om de natuurbegraafplaats meer beschutting te geven en (visuele) rust te genereren. De wens tot beschutting en visuele rust komt mede doordat de N33 ter plaatse boven het landschap uitsteekt, omdat deze weg destijds verhoogd is aangelegd. Vanwege de naar verwachting aangebrachte kwaliteit van de gronden die opgebracht zullen gaan worden (klasse 1, industriegrond) mag dit niet gebruikt worden voor het begraven. De locatie waar de landschapswal komt te liggen zal dan ook hiervan uitgesloten worden.

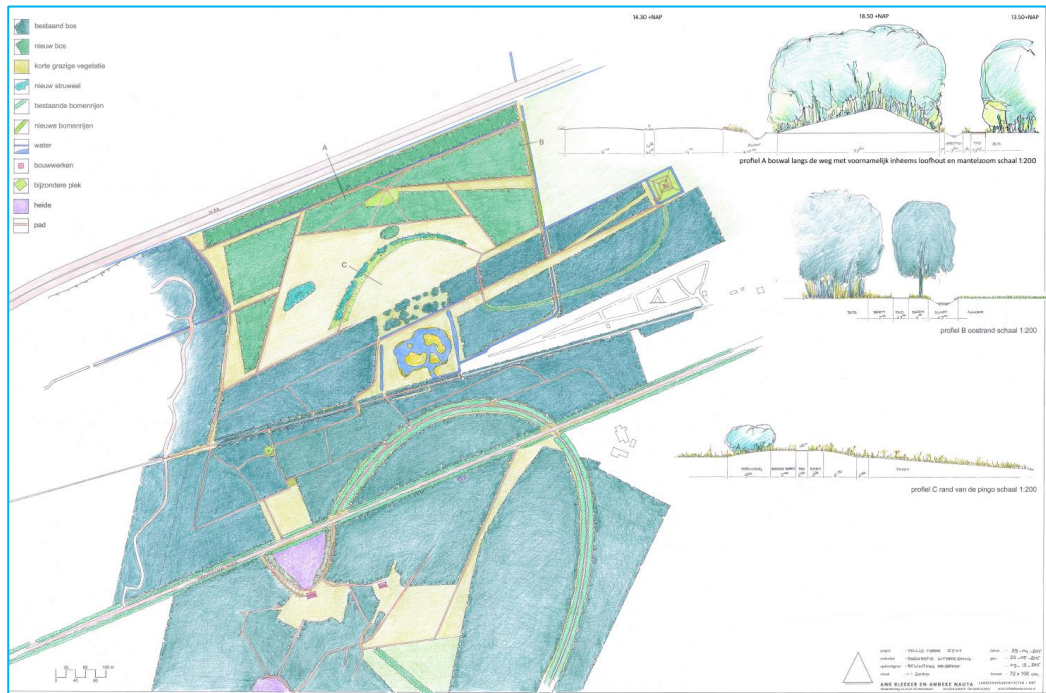
De essentie is dat de gemeente Aa en Hunze de landschappelijke inpassing van de natuurbegraafplaats in de vorm van een wal met daarop begroeiing accepteert. De

landschapswal als voorgesteld staat, anders dan bebossing, los van alle historische context en is daarom in feite wezensvreemd. Om die reden is getracht de wal in te passen op zodanige wijze dat zij landschappelijk als 'niet storend' wordt ervaren, lees: niet meer zichtbaar is. De voorgestelde wal vormt de achterzijde van het landgoed. Vanuit het (beboste) landgoed zal de wal daarom niet als storend worden ervaren. Vanaf de N33 vormt de wal als geprojecteerd het aanzicht van en op het landgoed en natuurbegraafplaats. Door een voldoende glooiend talud, verdwijnt de wal uit het zicht en zal daarom niet als zodanig worden ervaren. Een dergelijke invulling heeft wel geïmpliceerd dat het oppervlak bijzondere begraafplaats beperkt wordt. Onderstaande uitgangspunten voor de landschapswal zijn meegegeven:

- Met betrekking tot ontwerp van het grondlichaam dat:
 - Door het verloop van de wal een acceptabel landschappelijk alternatief ontstaat;
 - Begroeiing op den duur de wal aan het oog onttrekt;
 - Voor het ontwerp niet meer grond nodig is en niet meer ruimte wordt benut dan noodzakelijk;
- Met betrekking tot ontwerp van de beplanting dat:
 - De kans op stormschade / verkeersongelukken bij gebruik van naaldhout gelet op de heersende windrichting klein is;
 - De gebruikelijk vrije ruimte van 10 meter niet noodzakelijk geacht wordt gelet op de berm- en slootbreedte ter plaatse alsmede de beperkte kans op windworp waarbij hout op de weg valt;
 - Een mantel/zoom beplanting gewenst is om landschappelijke en ecologische redenen;
 - Naaldhout aan de wegzijde van de wal landschappelijk niet storend hoeft te zijn, mits ondergeschikt aan de lokale dominantie van loofhout, in dit geval zomereik;
 - Naaldhout aan de planzijde landschappelijk niet storend is mits voorzien van een loofhoutrand aan de wegzijde;
 - De fijnsparbeplanting nabij het bosgebied 'Kleuvenveen' door beheermaatregelen op den duur omgevormd wordt tot een houtopstand waarvan het karakter aansluit bij de beplanting op de landschapswal. Hierbij zij opgemerkt dat betreffende beplanting geen deel uitmaakt van het voorliggende ontwerp en dat de houtopstand voor omvorming voorsnog geen ruimte biedt.
- Ten aanzien van een schouwpad / de onderhoudsstrook is afgewogen dat:
 - De wegbeheerder het slootonderhoud vanaf de weg uitvoert en derhalve geen schouwpad / de onderhoudsstrook vereist is.

Hieronder is het ontwerp weergegeven dat voorziet in een grondlichaam op basis van de uitgangspunten, waarbij de afstand van de teen van het talud ten opzichte van de perceelgrens variabel is en dat voorziet in het gehanteerde profiel van de wal, en de te realiseren beplanting. Het ontwerp voorziet in een kruinhoogte die plaatselijk ten hoogste 5 meter bedraagt. Aan de wegzijde bedraagt het talud van 1 op 5. Het perceel waarop de wal ligt, loopt af in de oostelijk richting. Desondanks heeft de gemeente gemeend dat het verschil tussen de bermhoogte en de maaiveldhoogte van het perceel, niet boven de door de gemeente gehanteerde 5 meter boven de kruinhoogte uit mag reiken. Onderhavig ontwerp voorziet in het voorgaande en het ontwerp is zowel intern- als extern gericht en houdt daarmee rekening met het omliggende landschap. Met betrekking tot de beplanting voorziet het talud aan de wegzijde van de wal alsook de kruin van de wal een loofhoutbeplanting waarin groepsgewijze aanplant van naaldhout is toegestaan. Het accent van de beplanting ligt hier op inheems loofhout (nadruk op zomereik). Aan de planzijde wordt voorzien in een naaldhoutbeplanting waarin

groepsgewijs loofhout wordt toegepast. Aan de voet van de wal wordt voorzien in een zoom/mantel beplanting bestaande uit inheemse struikvormers. Deze zoom heeft een breedte van ten minste 3 meter. Het ontwerp voorziet niet in een schouwpad / onderhoudsstrook of vrije ruimte. De beplanting kan vanaf de insteek van de bermsloot worden aangebracht. In de regels is een voorwaardelijke verplichting tot aanleg overeenkomstig onderstaande afbeelding opgenomen.

3 Hoofdstuk 3 Beleidskader

Binnen het ruimtelijk werkveld is door de verschillende overheidslagen veel beleid opgesteld. Middels dit beleid is getracht richting te geven aan de inrichting en het beheer van de openbare ruimte.

Getoetst wordt of het plan past binnen het vigerende planologisch kader en binnen het ruimtelijk beleid van de verschillende overheidslagen. In dit hoofdstuk staat een overzicht van het van toepassing zijnde beleid in relatie tot de gewenste ontwikkelingen van de initiatiefnemer.

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 *Ruimtelijk - Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte*

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) is op 22 november 2011 onder aanvaarding van een aantal moties door de Tweede Kamer aangenomen en 13 maart 2012 vastgesteld. Onderdeel van deze structuurvisie is het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro).

De structuurvisie bepaalt de ambities voor Nederland in 2040. Deze hebben betrekking op de concurrentiekracht, bereikbaarheid, en leefbaarheid en veiligheid van/in Nederland. Voor deze 3 rijksdoelen worden 13 onderwerpen van nationaal belang genoemd. Hiermee geeft het Rijk aan waarvoor zij verantwoordelijk is en waarop zij resultaat wil boeken.

Het Rijk kiest hiermee voor een selectievere inzet van rijksbeleid op slechts deze 13 nationale belangen. Buiten deze belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid, hieronder zijn de 13 nationale belangen weergegeven.

1. Een excellent en internationaal bereikbaar vestigingsklimaat in de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren;
2. Ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en de energietransitie;
3. Ruimte voor het hoofdnetwerk voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via buisleidingen;
4. Efficiënt gebruik van de ondergrond;
5. Een robuust hoofdnetwerk van weg, spoor en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen;
6. Betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem van weg, spoor en vaarwegen;
7. Het instandhouden van de hoofdnetwerken van weg, spoor en vaarwegen om het functioneren van de netwerken te waarborgen;
8. Verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water) en bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's;
9. Ruimte voor waterveiligheid, een duurzame zoetwatervoorziening en klimaatbestendige stedelijke (her)ontwikkeling;
10. Ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationale unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten;
11. Ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten;

12. Ruimte voor militaire terreinen en activiteiten;
13. Zorgvuldige afwegingen en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke plannen.

De structuurvisie geeft een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau en is de 'kapstok' voor bestaand en nieuw rijksbeleid met ruimtelijke consequenties. De SVIR vervangt de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak en de Structuurvisie voor de Snelwegomgeving. Tevens vervangt het de ruimtelijke doelen en uitspraken in de volgende documenten: PKB Tweede structuurschema Militaire terreinen, de agenda landschap, de agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta.

Delen van de structuurvisie die de nationale ruimtelijke belangen borgen en die juridische doorwerking behoeven, zijn uitgewerkt in een algemene maatregel van bestuur, de Amvb Ruimte (Barro).

Het Rijk gaat er vanuit dat de nationale ruimtelijke belangen die via wet- en regelgeving opgedragen worden aan de andere overheden goed door hen worden behartigd. Het nieuwe Rijkstoezicht in de ruimtelijke ordening richt zich op het toezicht achteraf. Wanneer rijksdoelen en nationale belangen raken aan regionale opgaven, vraagt dit om heldere taakverdeling en samenwerkingsafspraken tussen de betrokken overheden. Waar het Barro bepalingen bevat gericht op gemeentelijke bestemmingsplannen gaat het Rijk er vanuit dat deze doorwerking krijgen. Het Rijk zal tijdens het opstellen en vaststellen van bestemmingsplannen dan ook niet toetsen op een correcte doorwerking van nationale belangen. Daarnaast blijft het Rijk opkomen voor zijn directe belangen bij gemeentelijke en provinciale plannen vanuit de rol van weg- en waterbeheerder (Rijkswaterstaat), eigenaar van defensie terreinen (ministerie van Defensie) en voor projecten in het kader van de rijkscoördinatieregeling rond rijksinpassingsplannen op het terrein van de energie-infrastructuur (het ministerie van EL&I).

Vanuit de SVIR zijn geen onderwerpen opgenomen die aangemerkt worden als nationaal belang waarmee in voorliggend bestemmingsplan rekening gehouden dient te worden zodat het ruimtelijk Rijksbeleid als zodanig niet van invloed is op voorliggend ruimtelijk plan.

3.1.2

Wet op de lijkbezorging

De wet op de lijkbezorging regelt de lijkbezorging in ruime zin, zoals de locatie en beheer van een bijzondere begraafplaats. De wet geeft aan dat een bijzondere begraafplaats kan worden aangelegd en in stand kan worden gehouden door een privaatrechtelijke rechtspersoon. Deze regels hebben betrekking op de feitelijke lijkbezorging. Hieraan zal in casu ook zonder meer worden voldaan. De inpassing van de grafplekken geschiedt aan de hand van een grid door GPS elektronica bepaald en geregistreerd. Het beleid rondom natuurbegraven wordt vastgelegd in een Algemeen Reglement door initiatiefnemer. De wet regelt voorts dat de gemeenteraad bevoegd gezag is in het aanwijzen van de locatie van de begraafplaats.

De wet schrijft voor dat een register wordt bijgehouden met de begraven lijken en een nauwkeurig aanduiding van de plaats waar zij begraven zijn. In de administratie van de Natuurbegraafplaats zal een register worden bijgehouden van de exacte locatie van de

reserveringen en de begravingen op de begraafplaats, omdat na verloop van tijd geen zichtbare herkenningpunten meer aanwezig zullen zijn op de plek van het graf.

3.1.3 *Besluit op de Lijkbezorging*

Het besluit op de lijkbezorging regelt onder meer de wijze van begraven en de inrichting van het graf. Zo regelt dit besluit dat bij het begraven geen gebruik mag worden gemaakt van kunststof of metalen omhulsel. Dit sluit aan bij het natuurbegraven, waarbij alleen gebruik gemaakt mag worden van materialen die makkelijk afbreken en vergaan in de bodem.

In artikel 10 van het Besluit op de Lijkbezorging is aangegeven welke onderdelen in het register moeten worden opgenomen. Hieraan zal door initiatiefnemer voldaan moeten worden.

3.1.4 *Inspectierichtlijn Lijkbezorging, 3e herziene druk*

De inspectierichtlijn lijkbezorging kan worden gezien als een advies van de Inspectie van de Volksgezondheid voor de milieuhygiënische aspecten van de lijkbezorging. In de inspectierichtlijn worden adviezen gegeven over het tegengaan van bodem- en grondwaterverontreiniging, onvolledige lijkvertering en hinderaspecten.

Aangegeven wordt dat een bodem van zand- of zwavelgrond het meest geschikt is voor een begraafplaats. De afwatering van een begraafplaats moet milieuhygiënisch kritisch worden gezien, evenals de mogelijkheid maatregelen te nemen om te voorkomen dat dit water in het grond- of oppervlaktewater terechtkomt.

Ook wordt aangegeven dat de afstand tussen de begraafplaats tot een woning, 20 tot 30 meter dient te bedragen en er een erfafscheiding dient te zijn die de privacy waarborgt.

In voorliggend bestemmingsplan is sprake van een zandgrond. De afstand tot woningen van derden bedraagt meer dan 30 meter. De begraafplaats is ook niet zichtbaar vanwege de ligging in het bos en ook vanwege de grote afstand tot woningen van derden.

3.1.5 *(Ontwerp) Tracébesluit*

In het kader van de inmiddels gerealiseerde verdubbeling van de N33 dient ca. 34 hectare voor boscompensatie gerealiseerd te worden. Het compensatieplan werd opgesteld binnen het vastgestelde ontwerp tracébesluit (OTB-MER). Rijkswaterstaat (in het vervolg: RWS) heeft de verdubbeling van de N33 tussen Assen en Zuidbroek uitgevoerd. Één van de bijkomende onderdelen daarvan is het natuurcompensatieplan. RWS heeft Dienst Landelijk Gebied (in het vervolg: DLG) gevraagd om de in het natuurcompensatieplan beschreven taakstelling voor wat betreft de verschillende compensatieverplichtingen (bos, grasland EHS en levendbarende hagedis) verder uit te werken en te realiseren. Dit in goed overleg met lokale overheden.

Het compensatiebeginsel gaat uit van compensatie van bos en natuur in de directe nabijheid van de locatie waar bos en natuur moet wijken voor andere belangen. Bosaanleg, zo mogelijk in de directe omgeving van de locatie waar gekapt wordt,

verdient de voorkeur en maakt deel uit van het compensatiebeginsel. Hierdoor blijft het karakter van het gebied ongewijzigd / wordt het niet minder bosrijk. Langs de N33 wordt op diverse locaties gekapt. Het strikt hanteren van het beginsel resulteert in herplant van relatief kleine stukken bos verspreid over meerder locaties. Los van het feit dat dit door gebrek aan locaties niet uitvoerbaar is, gaat de voorkeur uit naar concentratie van bos uit oogpunt van beheer. Bovendien zijn kleine, vrij liggende boselementen kwetsbaar.

Voor Rijkswaterstaat is het beheren van bos en natuur geen (kern)taak en is daarvoor niet toegerust. Vandaar dient een oplossing gezocht te worden naar een beheerder van het gebied. "Compensatiebos" wordt daarom ondergebracht bij derden. De voorkeur gaat daarbij uit naar partijen met een bewezen deskundigheid. Landgoed Heidehof heeft een jarenlange expertise.

Bovendien past bosaanplant binnen de Provinciale Omgevingsvisie. Er was al een principe akkoord van Bevoegd Gezag Boswet omdat bosaanplant past in de Omgevingsvisie Drenthe. Over compensatie van bos op betreffende locatie is voorafgaand aan onderhavige procedure, uitvoerig gesproken tussen betrokken partijen waaronder de provincie Drenthe. Zij vertegenwoordigt het bevoegd gezag aangaande de Boswet. Afgewogen is de noodzakelijkheid van de verdubbeling van de N33 met als gevolg de compensatie enerzijds en het effect van aanplant van bos ter plaatse op haar omgeving anderzijds. Voor de provincie Drenthe is compensatie op een zo kort mogelijk afstand van de "kaplocatie" belangrijk. Door het hanteren van dit principe blijft de aard van de omgeving min of meer gehandhaafd (bosrijk blijft bosrijk). Leidend is de omgevingsvisie Drenthe waarbinnen aanplant ter plaatse volgens de provincie past.

3.2 Provinciaal beleid

3.2.1 Actualisatie omgevingsvisie Drenthe 2014

Op 2 juli 2014 is de Actualisatie omgevingsvisie Drenthe 2014 vastgesteld. De omgevingsvisie is hét strategische kader voor de ruimtelijk-economische ontwikkeling van Drenthe. De visie formuleert de belangen, ambities, rollen, verantwoordelijkheden en sturing van de provincie in het ruimtelijke domein.

In de Omgevingsvisie zijn vier wettelijk voorgeschreven provinciale planvormen samengenomen, te weten:

- De provinciale structuurvisie op grond van de Wro;
- Het provinciaal milieubeleidsplan op grond van de Wet milieubeheer (Wm);
- Het regionaal waterplan op grond van de waterwetgeving;
- Het Provinciaal Verkeers- en Vervoersplan op grond van de Planwet verkeer en vervoer.

De Omgevingsvisie beschrijft de ruimtelijk-economische ontwikkeling van Drenthe voor de periode tot 2020, met in sommige gevallen een doorkijk naar de periode erna.

Missie

De missie uit de Omgevingsvisie luidt: 'Het ontwikkelen van een bruisend Drenthe, passend bij de kernkwaliteiten die de provincie rijk is'.

De kernkwaliteiten zijn:

- rust, ruimte, natuur en landschap;

- oorspronkelijkheid;
- naoberschap;
- menselijke maat;
- veiligheid;
- kleinschaligheid (Drentse schaal).

Ruimtelijke ontwikkelingen

De provincie wil ontwikkelingen stimuleren die een bijdrage leveren aan de ruimtelijke kwaliteit. Deze kwaliteit zit voor de provincie in het zorgvuldig gebruikmaken van de ruimte, het behouden en waar mogelijk versterken van de kernkwaliteiten en het waarborgen van de kwaliteit van het milieu en de leefomgeving.

Voor natuurbegraafplaatsen is geen specifiek beleid opgenomen in de omgevingsvisie. Wel is sprake van een ontwikkeling in het Nationaal Landschap de Drentsche Aa. De invloed hierop is weergegeven in de kernkwaliteiten-analyse zoals deze in paragraaf 3.2.3 in deze toelichting is weergegeven. Daarnaast is er een landschappelijk inrichtingsplan opgesteld, waarin rekening is gehouden met de verschillende kernkwaliteiten, waar de provincie Drenthe reeds mee heeft ingestemd.

3.2.2 Omgevingsverordening Drenthe

In de omgevingsverordening staan de volgende artikel genoemd die betrekking hebben op de ontwikkeling van begraafplaatsen.

Artikel 7.11 (begraafplaatsen)

Het is verboden in een grondwaterbeschermingsgebied een begraafplaats of uitstrooiveld, als bedoeld in de Wet op de lijkbezorging, of een dierenbegraafplaats aan te leggen of te hebben.

Er is geen sprake van een grondwaterbeschermingsgebied. De aanleg van de natuurbegraafplaats is niet in strijd met de omgevingsverordening.

3.2.3 Kernkwaliteiten-analyse

Tevens is geoordeeld of er sprake is van provinciale Kernkwaliteiten voor het gebied. Dit is beoordeeld met de bij de omgevingsvisie behorende kaartenviewer. Hierna volgt het overzicht van de aanwezige kernkwaliteiten in het gebied.

Kernkwaliteit Aardkundige waarden

Er is sprake van een kernkwaliteit op het gebied van 'Aardkundige waarden', hieronder is dit zichtbaar gemaakt.

Wat betekent deze kernkwaliteit?

Drenthe heeft een eigen karakter, een eigen (ruimtelijke) identiteit, die door inwoners en bezoekers hoog gewaardeerd wordt. Het aardkundige landschap van Drenthe is hiervoor in belangrijke mate bepalend. Het provinciaal aardkundig erfgoed is de enige informatiebron over de natuurlijke ontstaansgeschiedenis van Drenthe. Net als archeologische waarden zijn aardkundige waarden voor het merendeel onzichtbaar, onvervangbaar en niet te compenseren. Ze zijn per definitie kwetsbaar voor ruimtelijke ontwikkelingen die met bodemingrepen gepaard gaan. Maar wat zijn precies aardkundige waarden? De provincie omschrijft aardkundige waarden als volgt:

“Drenthe staat bekend om zijn rijke bodemarchief, om zijn aardkundige waarden (AW). De aardkorst geeft belangrijke informatie over de ontstaansgeschiedenis van de wereld, die u kunt aflezen aan hoogveengebieden, stuwwallen en stuifzandgebieden. Niet alleen de natuur, maar ook de mens heeft zijn sporen achtergelaten op en in de Drentse bodem. Dan kunt u denken aan essen, veenterpen en grafheuvels. De zichtbare en onzichtbare rijkdom van onze aardkorst zijn onvervangbare bronnen van kennis van een ver verleden. Dit wordt daarom ook wel aardkundig erfgoed of aardkundige waarden genoemd.”

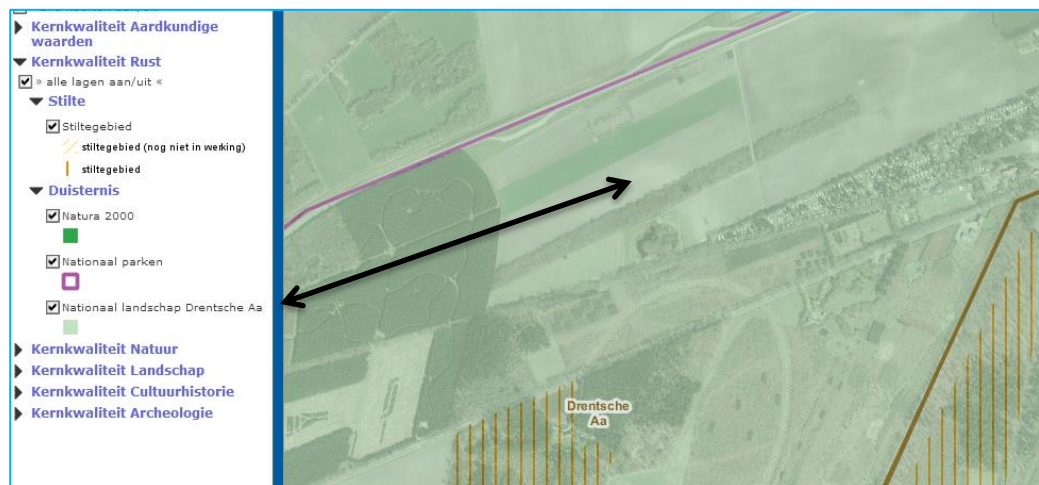
De provincie wil aardkundige waarden die bijdragen aan het specifieke Drentse karakter behouden en waar mogelijk herstellen zonder daarbij het normale landbouwkundig gebruik te belemmeren.

Voor aardkundige waarden onderscheidt de provincie drie beschermingsniveaus die verschillen in de mate van inzet van de provincie. De twee hoogste beschermingsniveaus (beschermen en registreren) zijn van provinciaal belang en aangegeven op de kaart van de Omgevingsvisie. Het gebied ligt in een gebied met het hoogste beschermingsniveau, namelijk “Middel – registreren”.

Bij ontwikkelingen in deze gebieden vormen de aardkundige kenmerken een randvoorwaarde. Initiatief hebben daarmee de verantwoordelijkheid om vroegtijdig in het planproces inzichtelijk te maken op welke wijze de aardkundige kwaliteiten als onderlegger voor nieuwe plannen worden benut. Er is een landschappelijk inrichtingsplan opgesteld waarmee voldoende rekening is gehouden met de kernkwaliteit aardkundige waarden.

Kernkwaliteit Stilte

Er is op het plangebied sprake van een kernkwaliteit stilte, te weten 'Duisternis'.

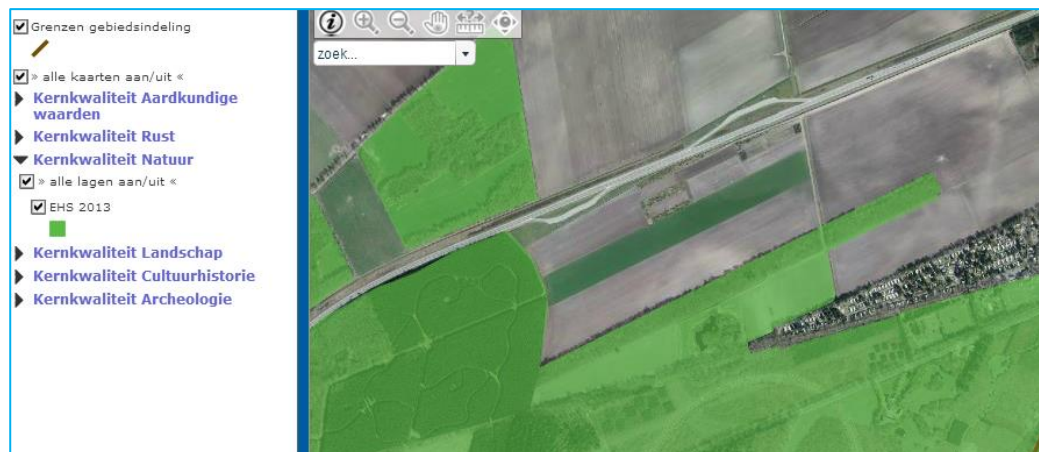

Wat betekent deze kernkwaliteit?

In de Natura 2000-gebieden en in de nationale parken Dwingelderveld, Drents-Friese Wold en het Nationaal beek- en esdorpenlandschap Drentsche Aa zet de provincie Drenthe in op het behouden van duisternis. Deze gebieden wil de provincie de hoogste bescherming bieden. Bij het verlenen van omgevingsvergunningen op grond van de Wet milieubeheer en de Natuurbeschermingswet let de provincie Drenthe nadrukkelijk op het voorkomen en beperken van lichthinder.

Kernkwaliteit Natuur

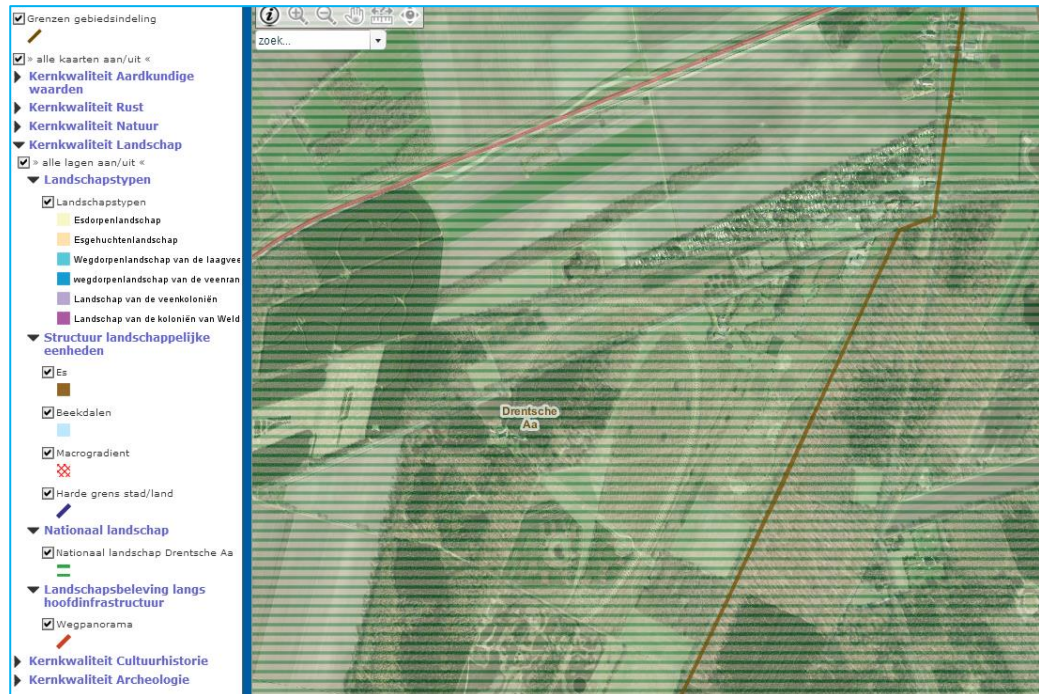
Er is rondom het plangebied sprake van de kernkwaliteit Natuur, te weten 'EHS'.

Rondom het plangebied is er sprake van gebieden met de kernkwaliteit 'Natuur'. Door uitvoering van dit plan wordt er voorzien in bosaanleg en de aanleg van natuurlijk grasland. Hierdoor worden de natuurlijke waarden in het plangebied versterkt, wat ook een positieve invloed heeft op de gebieden rondom het plangebied (die beschikken over de kernkwaliteit Natuur).

Kernkwaliteit Landschap

Er is op het plangebied sprake van een kernkwaliteit landschap, te weten het landschapstype 'Esdorpenlandschap'. Daarnaast is er sprake van het nationaal landschap Drentsche Aa.

Wat betekent deze kernkwaliteit?

De kwaliteit en de diversiteit van het Drentse landschap dragen sterk bij aan het aantrekkelijke milieu om te wonen, te werken en te recreëren. De identiteit van het Drentse landschap wordt bepaald door de ontstaansgeschiedenis en de diversiteit aan landschapstypen.

De provinciale ambitie is het behouden en versterken van de verscheidenheid, de kwaliteit, de identiteit en de beleefbaarheid van het landschap. Van provinciaal belang is het behouden van landschapskenmerken en de onderlinge samenhang en het versterken van de verschillende landschapstypen.

De doelstellingen voor de kernkwaliteit landschap zijn:

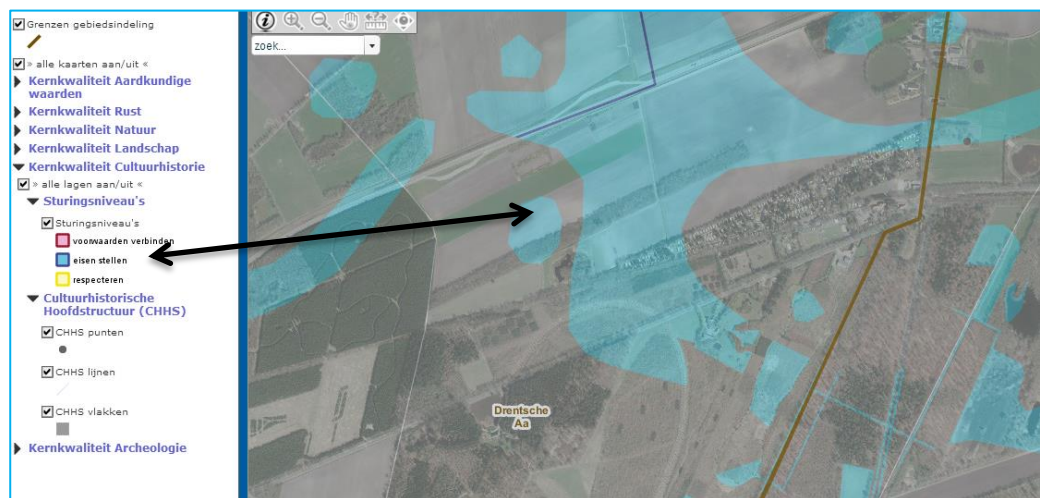
- Het behouden en versterken van de ruimtelijke afwisseling van landschapstypen;
- Het behouden en versterken van de volgende karakteristieke kenmerken van de verschillende landschapstypen:
 - in esdorpenlandschap/esgehuchten: de essen en beekdalen.

Voor het esdorpenlandschap is het provinciale belang gericht op de essen en de beekdalen. De essen zijn de in het esdorpenlandschap kenmerkende open ruimtes die veelal omgeven zijn met esrandbeplanting. De beekdalen zijn onbebouwde gebieden met kleinschalige beplantingstructuren en beekdal(rand)beplanting. Het provinciale beleid is bij de essen gericht op het behoud van die open ruimte en het versterken van de esrandbeplanting en bij de beekdalen op het behoud van het onbebouwde karakter en het versterken van de karakteristieke beekdal(rand)beplanting.

Dit wordt nog extra bevestigd door de provincie door aan te geven dat er sprake is van het nationaal landschap Drentsche Aa. Dit gebied karakteriseert zich door een zichtbare ruimtelijke samenhang tussen esdorp, es, beekdal en veld met bijbehorend microreliëf en beplantingselementen, zoals houtwallen en esrandbosjes. Het beleid van de provincie op dit specifieke landschap is hetzelfde als voor een algemeen esdorpenlandschap, namelijk het beek- en esdorpenlandschap te behouden en te versterken.

Kernkwaliteit Cultuurhistorie

Er is sprake van een kernkwaliteit op het gebied van cultuurhistorie, te weten 'eisen stellen', hieronder is dit zichtbaar gemaakt.

Wat betekent deze kernkwaliteit?

Het provinciaal beleid ten aanzien van cultuurhistorie is beschreven in het Cultuurhistorisch Kompas. Twee doelstellingen staan hierin centraal. Ten eerste wil de provincie dat de cultuurhistorie herkenbaar gehouden blijft. Wat de provincie tot de cultuurhistorie rekent is vastgelegd in de Cultuurhistorische Hoofdstructuur (onderdeel van de Kernkwaliteitenkaart). Ten tweede wil de provincie de ruimtelijke identiteit versterken. Zij doen dat door ruimtelijke ontwikkelingen te sturen vanuit samenhangende cultuurhistorische kwaliteiten, met respect en durf. Daarin is ruimte voor inspiratie en eigen afwegingen van de provinciale partners.

Het veilig stellen van cultuurhistorische waarden en het tegelijkertijd bieden van ruimte voor ontwikkelingen vraagt om een heldere wijze van sturing. De provincie maakt onderscheid tussen drie sturingsniveaus: respecteren, voorwaarden verbinden en eisen stellen. De sturingsniveaus zijn gebiedsgericht toegepast en weergegeven in de beleidskaart in het Cultuurhistorisch Kompas.

1. Respecteren: de provincie richt zich op het waarborgen van de cultuurhistorische samenhang voor de toekomst. De initiatiefnemers hebben de verantwoordelijkheid om de cultuurhistorische hoofdstructuur als inspiratiebron te benutten. De provincie beoordeelt de plannen en initiatieven daarop;
2. Voorwaarden verbinden: de provincie stelt de cultuurhistorische samenhang als randvoorwaarde. De initiatiefnemers hebben daarmee de verantwoordelijkheid om

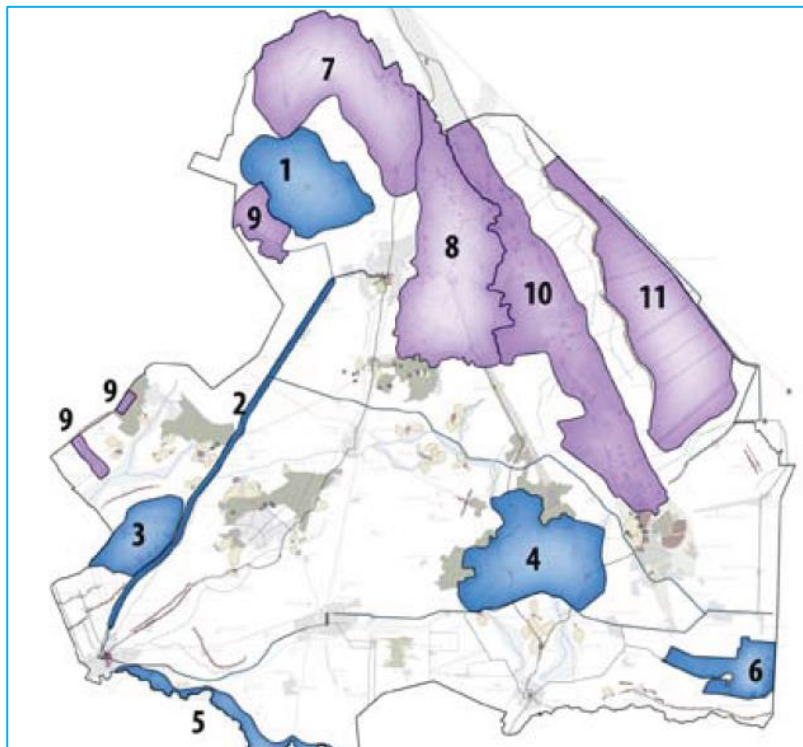
vroegtijdig in het planproces inzichtelijk te maken op welke wijze ze de cultuurhistorische samenhang als een van de (ruimtelijke) onderleggers voor nieuwe plannen benutten. De provincie is beschikbaar voor (het regelen van) begeleiding van het planvormingsproces, waarbij de kansen vanuit de cultuurhistorische samenhang uitgangspunt zijn;

3. Eisen stellen: de provincie stuurt de ontwikkelingen in de (vanuit de cultuurhistorie gezien) gewenste richting. Van de initiatiefnemer verwachten zij dat de cultuurhistorische samenhang als dé drager voor nieuwe plannen wordt gebruikt. Ontwikkelingen bouwen op deze samenhang voort. Vanaf het begin bedingt de provincie een plek in het planvormingsproces.

De gebieden waarop de provincie zich zal concentreren zijn:

- Het esdorpenlandschap rond Norg;
- De Drentsche Hoofdvaart;
- De Havelterberg;
- Het esdorpenlandschap rond Mars- en Westerstroom;
- De Reest;
- Het Amsterdamscheveld;
- De Kop van Drenthe;
- De Drentsche Aa;
- De Maatschappij van Weldadigheid;
- De Hondsrug;
- De Monden.

Van belang is derhalve om te bepalen in welk aandachtsgebied het perceel zich bevindt. Daartoe een uitsnede van de beleidskaart van het cultuurhistorisch kompas. Het gebied ligt binnen gebied 8, de Drentsche Aa.

Omschrijving gebied Drentsche Aa vanuit provinciaal Cultuurhistorisch Kompas

De kleinschaligheid en authenticiteit van het cultuurlandschap rond de Drentsche Aa maakt het gebied cultuurhistorisch bijzonder waardevol.

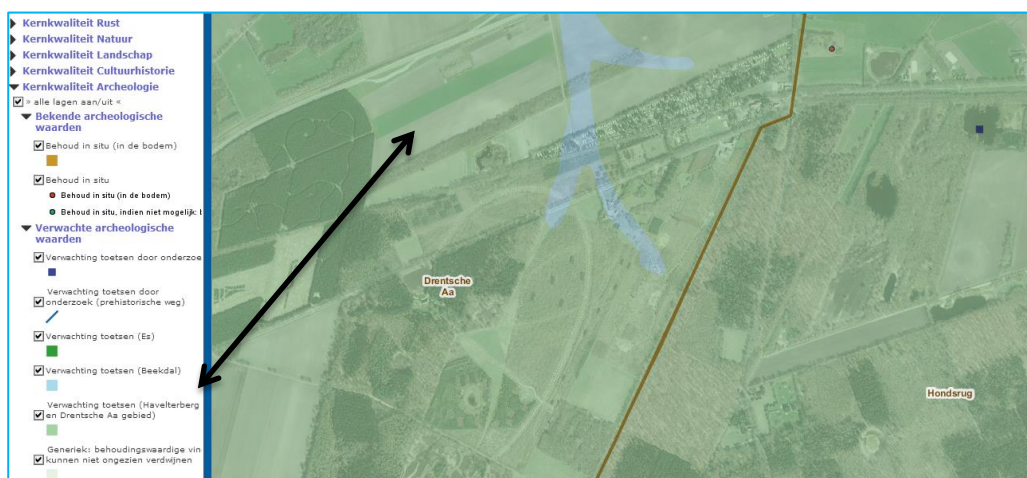
Het cultuurlandschap staat aan de randen echter onder druk van verstedelijking en toeloop vanuit de as Groningen – Assen. Ook natuurontwikkeling en waterberging zorgen voor veranderingen in dit gebied.

Omdat de cultuurhistorische waarden zo groot zijn, zal de provincie eisen stellen aan ontwikkelingen in dit gebied, zodat de cultuurhistorische draagkracht van het gebied gewaarborgd blijft en uitgangspunt is bij ontwikkelingen. In deze sturing richt de provincie zich op alle onderdelen van de cultuurhistorie die de samenhang en de karakteristiek van het gebied onderschrijven. De provinciale ambities richten zich in algemene zin op:

- Het in stand houden van de karakteristiek van het esdorpenlandschap. Deze karakteristiek uit zich in een zichtbare ruimtelijke samenhang tussen esdorp, es, beekdal en veld met bijbehorend microreliëf en beplantingselementen als houtwallen en esrandbosjes. Bovendien kent het esdorpenlandschap een grote tijdsdiepte, wat blijkt uit vele zichtbare en onzichtbare (pre)historische bewoningssporen als nederzettingen, grafmonumenten en celtic fields;
- Het vasthouden en zorgvuldig doorzetten van de ruimtelijke opzet van de esdorpen. Deze opzet wordt getypeerd door een vrije ordening van bebouwing en boerderijen, afwisseling tussen bebouwde plekken en open ruimtes (in het bijzonder de brinken) en doorzichten naar het omliggende buitengebied;
- Het behouden en herstellen van de oorspronkelijke beekloop in de beekdalen met hieraan gekoppeld de historische percelering, de houtwallen en houtsingels en de reliëfranden;
- Het zichtbaar houden en beter beleefbaar maken van de historische en prehistorische route, waar karresporen, voordren, grafheuvels en andere prehistorische relictten een unieke verzameling archeologische sporen vormen, in het bijzonder op het Balloërveld.

Kernkwaliteit Archeologie

Er is sprake van een kernkwaliteit op het gebied van Archeologie. Hierna is dit zichtbaar gemaakt.

Er is sprake van een kernkwaliteit archeologie in het plangebied, te weten 'verwachting toetsen (Havelterberg en Drentsche Aa gebied)'. In gebieden of terreinen met een

archeologische verwachting op de archeologiekaarten, stuurt de provincie op een goede uitvoering van archeologisch onderzoek. Hieronder vallen alle essen en beekdalen, de Havelterberg en het Drentsche Aa-gebied, verwachte Celtic fields, offerveentjes, een burcht bij Zuidlaren en het vermoede traject van de Prehistorische weg over de Hondsrug. Als hier archeologische waarden worden aangetroffen, verwacht de provincie dat deze door hun ruimtelijke spreiding, samenhang, zeldzaamheid, tijdsdiepte en/of goede fysieke kwaliteit van provinciaal belang zullen zijn. Een direct gevolg van deze sturingsrichting is dat de provincie Drenthe vroegtijdig in het planvormingsproces met de initiatiefnemer(s) en/of de gemeente het archeologisch onderzoek willen afstemmen. In hoofdstuk 4 wordt nader ingegaan op het aspect archeologie voor het plangebied.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Kaderstellend beleid begraafplaatsen (2010)

De gemeente is verantwoordelijk voor het begraven binnen de gemeentegrenzen. Zij moet kunnen voorzien in de bestaande en toekomstige begraafbehoefte en is daarbij afhankelijk van de totale en de beschikbare capaciteit van de eigen begraafplaatsen.

Binnen deze beleidsnotitie zijn criteria opgenomen voor begraven op eigen terrein(en). Hierna zijn de criteria opgenomen, waarvan de gemeente de mening is toegedaan dat op deze locatie grotendeels aan de voorwaarden voldaan kan worden. Eén van de voorwaarden is bijvoorbeeld dat de bestemming die van begraafplaats moet hebben. Deze voorwaarde is van toepassing na het onherroepelijk worden van het bestemmingsplan. Daarnaast voldoet de omvang van het terrein ook aan het criterium dat het terrein minimaal 5 hectare groot moet zijn.

Toetsingscriteria

Indien een verzoek tot begraven op eigen terrein wordt gedaan zal een aantal toetsingscriteria worden doorlopen. Indien aan deze criteria is voldaan zal een dergelijk verzoek worden ingewilligd. In zeer uitzonderlijke gevallen kan van deze criteria worden afgeweken.

Binding met de grond

- De aanvrager heeft een aantoonbare historische of emotionele binding met de grond;
- De aanvrager is minimaal 20 jaar woonachtig op het perceel;
- De aanvrager is eigenaar van de grond, waarbij geen zakelijk recht op de grond rust;
- Ononderbroken gebruik van de grond is minimaal tot het einde van de grafrusttermijn van de laatst begravenen gewaarborgd;
- Binnen de gewenste begraafplaats zijn geen kabels, leidingen of andere nutsvoorzieningen aanwezig binnen een straal van 20 meter.

Wet op de lijkbezorging (Wlb)

- Het terrein heeft de bestemming begraafplaats;
- De grafrusttermijn (momenteel 10 jaar) is gewaarborgd;
- De eigenaar van de begraafplaats houdt een openbaar register bij (artikel 27 Wlb) dat na opheffing van de begraafplaats aan de gemeente moet worden overhandigd;

- De eigenaar van de begraafplaats is op de hoogte van de van toepassing zijnde wetgeving.

Handreiking en ruimtelijke aspecten

- De wettelijk vastgestelde afstanden tussen graven onderling, graven en erfafscheiding, graven en grondwaterstand e.d. zijn voldoende;
- Voldaan wordt aan de inrichtingseisen die noodzakelijk zijn vanuit hygiënisch en psychosociaal (bescherming buurtbewoners) oogpunt;
- De locatie van de bijzondere begraafplaats ligt niet in een grondwaterbeschermingsgebied;
- De kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater komt niet in gevaar (eventueel worden ontwatering-, afwatering- en/of milieumaatregelen getroffen);
- De locatie dient voor het zicht vanaf een openbare weg of openbaar toegankelijk perceel visueel afgeschermd te worden met behulp van een natuurlijke fysieke afscheiding met een hoogte van minimaal 1,80 meter die inpasbaar is in het landschap;
- De locatie mag niet binnen de bebouwde kom als bedoeld in artikel 20a van de Wegenverkeerswet gelegen zijn;
- Het perceel dient minimaal 5 hectare groot te zijn;
- Het huidige bestemmingsplan biedt mogelijkheden binnen planologische criteria om een begraafplaats aan te leggen;
- De begraafplaatslocatie is niet in of nabij een door het college aangewezen bijzonder gebied gelegen (bijvoorbeeld bijzonder op het gebied van landschap, ecologie, cultuurhistorie, etc.).

Gemeentelijke vereisten begraven op eigen terrein

- Aanvrager kan aantonen dat er op de van toepassing zijnde locatie geen sprake is van bodemverontreiniging;
- Aanvrager kan aantonen dat het aannemelijk is dat de van toepassing zijnde locatie geen vondsten van archeologische waarde bevat;
- De aard, het feitelijk huidige gebruik of bestemming van het perceel grond verzet zich niet tegen aanwijzing als begraafplaats;
- De locatie wordt gebruikt voor het begraven van een groep van minimaal 100 overledenen en/of urnen.

4 Hoofdstuk 4 Omgevingsfactoren

Ruimtelijke plannen kunnen van invloed zijn op de omgeving. Anderzijds kan ook de zichtbare en soms niet zichtbare omgeving van invloed zijn op de uitvoerbaarheid van de voorgenomen plannen. In dit hoofdstuk worden de omgevingsfactoren beschreven. Daarnaast wordt per omgevingsfactor beoordeeld wat de invloed op het plan kan zijn.

4.1 Archeologie

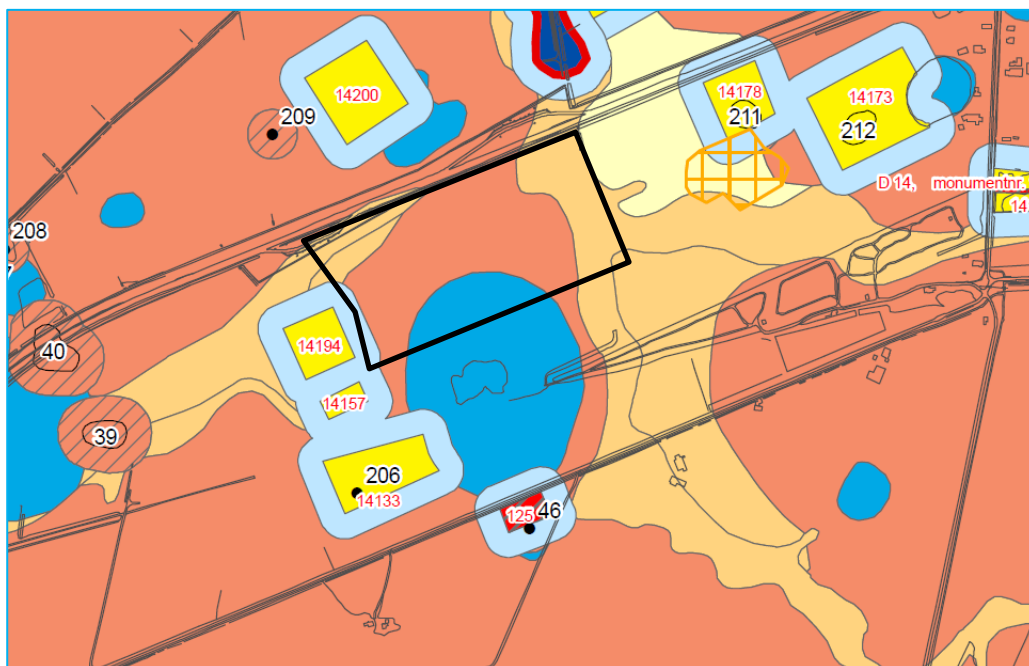
4.1.1 Aanleiding en doel

De toenemende bedreiging van het archeologische erfgoed in heel Europa, niet alleen door natuurlijke processen of ondeskundig gebruik van het bodemarchief, maar ook door ontwikkelingen in de ruimtelijke ordening, gaf aanleiding voor het in 1992 door de Europese lidstaten ondertekende Verdrag van Valletta. Dit verdrag wordt ook wel het Verdrag van Malta genoemd.

Doel van het archeologisch (voor)onderzoek is het waar nodig beschermen van archeologische waarden en het streven naar behoud van de waarden in de bodem (in situ). De essentie van het archeologisch (voor)onderzoek is het verkrijgen van gegevens over de archeologische resten in de bodem teneinde in een vroeg stadium een goede afweging te kunnen maken van alle bij een ruimtelijk besluit betrokken belangen.

4.1.2 Doorwerking naar het plan

In 2012 heeft de gemeente Aa en Hunze een archeologische beleidsadvieskaart voor haar grondgebied vastgesteld. Deze kaart is leidend voor de omgang met archeologie in ruimtelijke plannen. Hierna een uitsnede van de kaart (in het zwarte kader een indicatieve weergave van het plangebied).

Zoals valt te zien op de archeologische kaart kent het plangebied verschillende archeologische waarden. Zo wil de donkerblauwe kleur zeggen dat er een 'hoge verwachting natuurlijke laagten (o.a. pingo's)' is. Bij een dergelijke archeologische verwachtingswaarde is waarderend booronderzoek noodzakelijk. Daarnaast is er sprake van de archeologische verwachtingswaarden: 'hoge verwachting, middelhoge verwachting en een hoge verwachting (bufferzone rond AMK-terrein en offerveen)'.

Aangezien er sprake is van dergelijke archeologische verwachtingswaarden is er voor deze casus een archeologisch onderzoek uitgevoerd. Het onderzoek is uitgevoerd door onderzoeksbureau Archeodienst. Het volledige onderzoeksrapport, bekend onder de titel "Inventariserend Veldonderzoek, karterend booronderzoek en veldkartering Eexterveld te Eext", rapportnummer 514 en d.d. 30 oktober 2014 is als aparte bijlage bij dit bestemmingsplan gevoegd. Hierna volgen, integraal overgenomen, de bevinden en conclusies van het uitgevoerde onderzoek.

Conclusies / beantwoording van de onderzoeksvragen

1. Wat is de opbouw van de ondergrond en is het bodemprofiel intact?

Zoals bij het vooronderzoek (Schorn 2014) al was gebleken, bestaat de natuurlijke ondergrond hoofdzakelijk uit zeer fijn tot matig fijn, zwak siltig tot sterk siltig zand, dat meestal matig tot slecht is gesorteerd en relatief scherp aanvoelt. Aangezien de grondmorene (lees keileem) deels is verweerd en omgezet in keizand dat later deels is verstoven tot dekzand, is het zeer moeilijk om beide van elkaar te onderscheiden, aangezien het sediment nauwelijks van elkaar te onderscheiden is vanwege hetzelfde uitgangsmateriaal. De verwachting is dat de oorspronkelijke dekzandbedekking relatief dun is geweest en door verploeging grotendeels met het keizand is vermengd. Ook nu is in meerdere boringen het zeer fijne tot matig fijne zand onderin de boring zwak tot sterk grindhoudend (hoekig grind), waardoor hier duidelijk sprake is van tot keizand verweerde keileem. In drie boringen (22, 151 en 164) is veen aangetroffen, waarbij vooral in boring 164 (in laagte pingoruïne) sprake is van een echt veenpakket met een dikte van 15 cm. De bodem die zich in het dekzand/keizand heeft gevormd is conform de verwachting uit het vooronderzoek (Schorn 2014) een veldpodzolgrond. De bouwvoor (Ap-horizont) is gemiddeld 20-30 cm dik. Onder de bouwvoor volgt meestal de Bh/Bhs-horizont van de veldpodzol met daaronder de Bs-horizont die overgaat in de C-horizont (Bijlage 12 van het archeologisch onderzoek). Regelmatig is boven de Bh-horizont ook nog de daarboven gelegen E-horizont (uitspoelingshorizont) bewaard gebleven (boring 1, 3, 12, 26, 28, 31, 32, 67, 68, 73, 88, 121, 123, 124, 133, 134, 140-142, 153, 171, 267, 277, 279, 288, 320, 342, 345, 367) (Bijlage 12 van het archeologisch onderzoek). Zowel bij het vooronderzoek (Schorn 2014) als bij het huidige onderzoek bleek in een aantal boringen (11, 14, 21, 24, 25, 27, 30, 48, 49, 167, 219, 272, 273, 282, 324, 327 en 347) de bodem tot in de C-horizont (35-120 cm – mv) te zijn verstoord (Bijlage 12 van het archeologisch onderzoek). Bij het huidige onderzoek zijn, evenals bij het vooronderzoek (Schorn 2014), bij in totaal dertien boringen (22, 23, 43, 55, 66, 164, 175, 186, 228, 229, 250, 251 en 326) zogenaamde begraven bodems aangetroffen (Bijlage 12 van het archeologisch onderzoek). Dit betekent dat het oorspronkelijke bodemprofiel, meestal een podzol, is afgedekt door een 30-70 cm dik opgebracht dan wel afgeschoven pakket grond.

2. Zijn in het plangebied archeologische vindplaatsen aanwezig?

Op grond van de aangetroffen artefacten bij de veld- en de boorkartering zijn zeven oppervlaktevindplaatsen aangetroffen (vindplaatsen A-G). Op grond van monument 14157 (grafheuvel) moet rekening worden gehouden met resten van begravingen in de

zuidwesthoek van het plangebied (zowel binnen vindplaats 3 tot aan of in vindplaats C, A, F).

3. Wat is te zeggen over de horizontale en verticale verspreiding van de archeologische resten?

Wat de horizontale verspreiding van de archeologische resten betreft, worden deze vooral binnen de aangegeven vindplaatsen verwacht, hoewel niet kan worden uitgesloten dat daarbuiten incidentele resten, zoals begravingen (zie vraag hierboven), kunnen voorkomen. Aangezien het vooral om oppervlaktevindplaatsen gaat met voornamelijk ondiepe grondsporen worden de resten, mede op grond van de artefacten in de boringen, vooral in het bovenste 50 cm van de bodem (Ap- E-, Bh- en Bhs-horizont) verwacht, met uitzondering van begravingsresten die dieper kunnen reiken.

4. Wat is de vermoedelijke aard en datering van de archeologische resten?

De aangetroffen vindplaatsen kunnen worden geïnterpreteerd als oppervlaktevindplaatsen uit de vroege prehistorie, die gekenmerkt worden door een spreiding van artefacten in de bouwvoor van een akker. Deze geven de neerslag van het landgebruik in de vroege prehistorie. De verwachting is dat het bij deze vindplaatsen om tijdelijke activiteiten/gebruik van het landschap gaat en er geen sprake is van permanente bewoning in huizen, zoals bij agrarische nederzettingen vanaf het Neolithicum kan worden verwacht. Met name in het Mesolithicum en Neolithicum en minder waarschijnlijk de Bronstijd lijkt het terrein regelmatig kortstondig te zijn aangedaan met het oog op de exploitatie van het landschap en het uitvoeren van specifieke activiteiten, zoals het bewerken van vuursteen (productie van werktuigen), huiden, hout en been. Daarbij is soms vuur gestookt en is onder meer een klein bijltje achtergebleven. Op grond van de datering van de pijlpunten (spitsen) blijkt dat in het gebied vanaf het Mesolithicum werd gejaagd.

5. In hoeverre worden eventueel aanwezige archeologische waarden bedreigd door de voorgenomen graafwerkzaamheden?

Indien de bodemingrepen dieper reiken dan 30 cm beneden maaiveld worden de aanwezige archeologische waarden binnen de aangegeven zones bedreigd.

Advies

Het is juist de combinatie van het landschap (pingo) en de relatie met het gebruik van deze locatie in de loop der tijd door de mensen, die het gebied vanuit archeologisch oogpunt zo bijzonder maakt. Het advies van Archeodienst BV luidt dat gestreefd moet worden naar behoud in situ van de archeologische resten in het gehele gebied.

Indien dit niet mogelijk is dan acht Archeodienst BV, bij bodemingrepen, die dieper reiken dan 30 cm beneden maaiveld, een archeologisch vervolgonderzoek noodzakelijk binnen de aangegeven zones A-G. Voor de rest van het plangebied zijn geen archeologische waardevolle vindplaatsen aangetoond en adviseert Archeodienst het gebied voor verdere ontwikkeling vrij te geven.

Vervolgonderzoek bij verstoring van de bodem dieper dan 30 cm –mv

Voor de vindplaatsen A, B, C, D, F, zuidoosthoek van E en G wordt een karterend/waarderend booronderzoek voorgesteld om de exacte ligging van de vindplaatsen dan wel de activiteitenzones binnen de vindplaatsen te bepalen. De vondsten aan het oppervlak zijn meestal door verploeging verplaatst, waardoor deze niet meer de exacte ligging van de vindplaats weergeven. Om dat deze zones relatief

vaak klein zijn (50-200 m²) dienen deze te worden onderzocht met een boorgrid van 4 x 5 meter, boordiameter 15 cm en maaswijdte zeef 4 mm.

Bij een eventuele nadere waardering van vindplaats E wordt een proefsleuven-onderzoek (met een dekkingsgraad van 10% van het oppervlak) aanbevolen, omdat binnen vindplaats E de bodem relatief sterk verstoord is en er eventueel begravingsresten worden verwacht, die met een booronderzoek niet zijn op te sporen.

Nadat bovenstaand onderzoeksproces is doorlopen kan door middel van zeefputjes binnen de betreffende vindplaatsen (met uitzondering van vindplaats E, als er geen nieuwe vondstconcentraties zijn aangetroffen) het karakter en de conserveringsgraad worden vastgesteld, om te bepalen of een definitieve opgraving wenselijk is.

Bovenstaand advies vormt een zogenaamd selectieadvies. Met nadruk wijst Archeodienst BV erop dat dit selectieadvies nog niet betekent dat reeds bodemversturende activiteiten of daarop voorbereidende activiteiten kunnen worden ondernomen. De resultaten van dit onderzoek zullen namelijk eerst moeten worden beoordeeld door de bevoegde overheid (gemeente Aa en Hunze), die vervolgens een selectiebesluit neemt.

Het uitgevoerde onderzoek is op zorgvuldige wijze verricht volgens de algemeen gebruikelijke inzichten en methoden. Het archeologisch onderzoek is erop gericht om de kans op het aantreffen dan wel vernietigen van archeologische waarden bij bouwwerkzaamheden in het plangebied te verkleinen. Aangezien het onderzoek is uitgevoerd door middel van een steekproef kan echter, op basis van de onderzoeksresultaten, de aan- of afwezigheid van eventuele archeologische waarden niet met zekerheid gegarandeerd worden. Indien bij graafwerkzaamheden archeologische waarden worden aangetroffen dienen deze conform de Monumentenwet 1988, artikel 53, bij de minister gemeld te worden. Ook verdient het de aanbeveling de gemeente hierover in te lichten.

Gemeentelijke reactie:

De provincie heeft, in het kader van provinciaal belang archeologie, ingestemd met de voorgestelde inrichting, ondanks dat hiermee wellicht archeologische waarden verloren gaan. Aanvankelijk was het de bedoeling om het gehele plangebied vrijwel geheel te bebossen als bijdrage aan boscompensatie, maar het uitgevoerde archeologisch inventariserend veldonderzoek (zie voorgaande tekst) gaf aan dat vervolg onderzoek noodzakelijk was. Er werd aangenomen dat boomwortels schade kunnen toebrengen aan restanten van mogelijke archeologische nederzettingen. Dit heeft geresulteerd in wijziging van het inrichtingsplan. Doel van het inventariserend veldonderzoek was het opsporen van eventuele vindplaatsen binnen het plangebied. Het is juist de combinatie van het landschap (pingo) en de relatie met het gebruik van deze locatie in de loop der tijd door de mens, die het gebied vanuit archeologisch oogpunt zo bijzonder maakt. Daardoor luidde het advies van Archeodienst BV dat gestreefd moet worden naar behoud in situ van de archeologische resten in het gehele gebied.

Indien dit niet mogelijk is dan acht Archeodienst BV, bij bodemingrepen die dieper reiken dan 30 cm beneden maaiveld, een archeologisch vervolgonderzoek noodzakelijk binnen de aangegeven zones A-F en het niet gewaarde zuidelijke deel van het plangebied. Dit betrof echter een zeer groot gedeelte van het plangebied. Voor het resterende (kleine) deel van het plangebied zijn geen archeologische waardevolle

vindplaatsen aangetoond en adviseerde Archeodienst het gebied voor verdere ontwikkeling vrij te geven. Op basis daarvan heeft vervolgonderzoek plaatsgevonden. Ook daaruit kwam de conclusie dat het resterende terrein niet vrijgegeven kon worden, dan wel dat nader onderzoek in de vorm van proefsleuvenonderzoek zou moeten worden uitgevoerd. Gelet op de grootte van eventueel proefsleuvenonderzoek en de daarmee gepaard gaande forse kosten ontstond daardoor een tegenstrijdigheid tussen de wensen en al in gang gezette werkzaamheden (en financiële uitgaven) voor boscompensatie en het provinciaal belang archeologie.

Dit heeft geleid tot diverse gesprekken tussen initiatiefnemers, de gemeente en de vakspecialisten vanuit groen en archeologie van de provincie op welke wijze hier een compromis gevonden kon worden. Uiteindelijk is de conclusie getrokken dat 50% van het terrein vrijgegeven kan worden. Het vrij te geven terrein en het niet vrij te geven terrein is gevisualiseerd op de verbeelding door middel van de terreinen met dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 5' en de terreinen zonder deze dubbelbestemming. Met de voorgestelde inrichting kunnen ook de provinciale adviseurs in het kader van archeologie instemmen. De gemeente Aa en Hunze heeft dan ook ingestemd met de uitkomst van de gesprekken in het kader van archeologie en het terrein voor 50% vrijgegeven van vervolgonderzoek.

Wel wordt in overleg met de provincie, omdat de gemeente Aa en Hunze zich wel bewust is van de aanwezigheid van archeologische vindplaatsen, het volgende in het bestemmingsplan opgenomen en bij uitvoering afgesproken:

- In opdracht van de gemeente en de provincie worden de graafwerkzaamheden ten behoeve van de boscompensatie aanplant begeleid door amateurarcheologen. Dit past in het gemeentelijke beleid om burgers meer bij het eigen erfgoed te betrekken;
- De organisatie van de amateurs ligt in handen van de gemeente en de provincie;
- Vondsten en documentatie zijn eigendom van de provincie en worden gedeponereerd in het Noordelijk Archeologisch Depot (NAD) te Nuis (na deponering zijn bruiklenen mogelijk voor openbaar toegankelijke ruimten);
- Van de eigenaren van Landgoed Heidehof wordt verwacht dat zij de aanvang van de werkzaamheden ruim op tijd meldt (2 weken), zodat gemeente en provincie de amateurarcheologen kunnen inschakelen;
- Landgoed Heidehof geeft betredingstoestemming en gelegenheid aan de amateurarcheologen voor het doen van waarnemingen.

4.2 Bodem

4.2.1 Aanleiding en doel

De mens gebruikt de bodem op vele manier, voor bijvoorbeeld woningbouw, landbouw, aanleg van wegen en winning van grondstoffen. Om te zorgen dat dit ook in de toekomst mogelijk blijft, is een duurzaam beheer van de bodem belangrijk. Doordat de mens al vele eeuwen gebruik maakt van de bodem heeft hij overal sporen achtergelaten. Deze sporen zijn terug te zien in het landschap en te vinden op en in de bodem. Door bodemsanering worden de ernstige chemische verontreiniging van de bodem aangepakt. Bescherming van de bodem betekent bovendien het voorkomen dat schone grond verontreinigd raakt en het rekening houden met de eigenschappen van de bodem.

Het doel van bodemonderzoek bij ruimtelijke plannen is de bescherming van de bodem. Een bodemonderzoek moeten worden uitgevoerd om te kunnen beoordelen of de bodem geschikt is voor de geplande functie en of sprake is van een eventuele saneringsnoodzaak.

Artikel 9 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) bepaalt dat in het bestemmingsplan rekening gehouden moet worden met de bodemkwaliteit ter plaatse. De reden hiervoor is dat eventueel aanwezige bodemverontreiniging van groot belang kan zijn voor de keuze van bepaalde bestemmingen en/of voor de uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan.

4.2.2

Doorwerking naar het plan

In het bestemmingsplan dient aangegeven te worden wat de kwaliteit van de bodem ter plaatse van het plangebied is. Tevens dient, op basis van de Mor (Ministeriële regeling omgevingsrecht), bij de aanvraag van een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen een rapportage van een recent uitgevoerd verkennend bodemonderzoek toegevoegd te worden. Eventuele onderzoeksrapporten moeten als bijlage bij de toelichting worden gevoegd.

Aangezien in de beleidsnota 'Kaderstellend beleid begraafplaatsen' als één van de criteria is genoemd dat aanvrager moet kunnen aantonen dat de grond niet verontreinigd is, is een verkennend bodemonderzoek uitgevoerd.

Het verkennend bodemonderzoek is uitgevoerd door Grondslag bodemkwaliteitsbureau uit Kamerik. Het gehele rapport, bekend onder de gegevens 'Verkennend bodemonderzoek Langs N33 nabij Anderen, rapportnummer 20644, d.d. 9 januari 2014 is als bijlage bij dit bestemmingsplan gevoegd. Hieronder volgt, integraal overgenomen, de conclusies en aanbevelingen van het uitgevoerde onderzoek.

Conclusies en aanbevelingen

De milieuhygiënische kwaliteit van de bodem ter plaatse van de onderzoekslocatie langs Rijksweg 33 (N33) ten oosten van Anderen is vastgelegd.

De gestelde hypothese, dat ter plaatse van de onderzoekslocatie in verband met het voormalige freesasfalt depot verhogingen kunnen worden verwacht aan zware metalen en/of PAK, is niet bevestigd. In grond zijn geen verhogingen aangetoond. In het grondwater is de concentratie barium licht verhoogd. Deze is echter vermoedelijk van natuurlijk herkomst.

De onderzoeksresultaten vormen ons inziens geen belemmeringen voor de agrarische bestemming.

Met het onderzoek is geen verontreiniging aangetoond die in verband kan worden gebracht met de voormalige opslag van freesasfalt.

4.3 Ecologie

4.3.1 Aanleiding en doel

Het beschermen, ontwikkelen en beheren van natuurgebieden is niet altijd genoeg om de verscheidenheid aan planten- en diersoorten in stand te houden. Bovendien komen veel soorten ook buiten natuurgebieden voor. De Flora- en Faunawet regelt de bescherming van planten- en diersoorten.

De Flora- en Faunawet beschermt soorten, niet individuele planten of dieren, om te voorkomen dat het voortbestaan van de soort in gevaar komt. Alle soorten hebben een eigen rol in het ecosysteem en dragen bij aan de biodiversiteit.

Doelstelling van de Flora- en Faunawet is de bescherming en het behoud van in het wild levende planten- en diersoorten. Het uitgangspunt van de wet is het Nee, tenzij. Dit betekent dat geen schade mag worden gedaan aan beschermde dieren of planten, tenzij dit uitdrukkelijk is toegestaan. Heel vaak gaan activiteiten en de bescherming van soorten prima samen. Soms is het optreden van schade aan beschermde dieren en planten echter onvermijdelijk. In die situaties is het nodig om vooraf te bekijken of hiervoor een vrijstelling geldt, of dat een ontheffing moet worden aangevraagd.

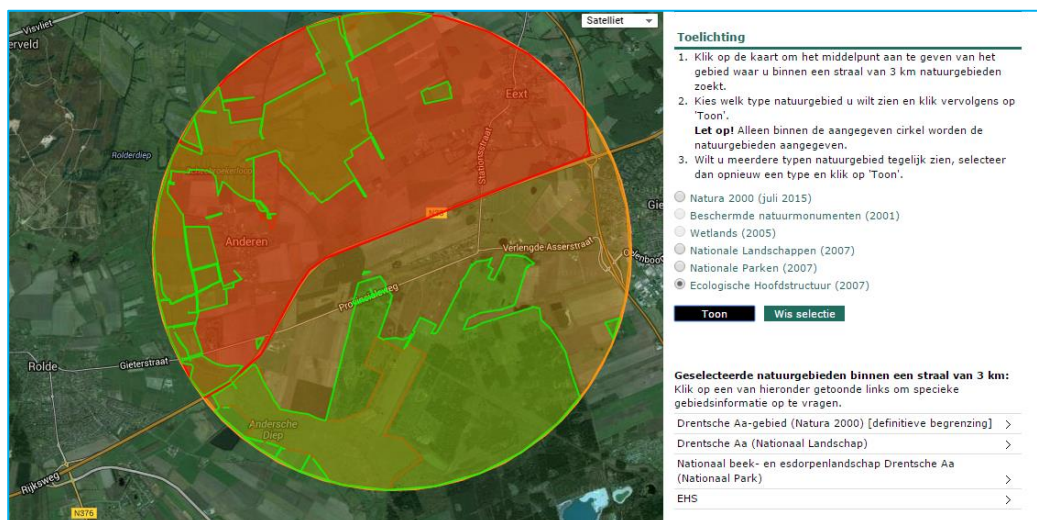
In de Flora- en Faunawet geldt een verbod op activiteiten met een schadelijk effect op beschermde soorten. De wet spreekt niet van (ruimtelijke) plannen. Op basis van de onderzoeksplicht (Wro) en de plicht tot het vaststellen van een uitvoerbaar plan dient bij het maken van bestemmingsplannen beoordeeld te worden of er belemmeringen aanwezig zijn voor verlening van een eventuele ontheffing voor de activiteiten in het plan.

In 2005 is met het gewijzigde Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten het beschermingsregime versoepeld. Met deze aangepaste regelgeving is niet meer in alle gevallen een ontheffing nodig voor het uitvoeren van werkzaamheden in de openbare ruimte. Voor regulier voorkomende werkzaamheden en ruimtelijke ontwikkelingen geldt nu een vrijstellingsregeling.

4.3.2 Doorwerking naar het plan

De vraag om een natuurtoets komt voort uit de flora- en faunawet. In deze wet wordt voor ruimtelijke ingrepen, inzicht vereist in de aanwezigheid van beschermde planten- en diersoorten. Door middel van internet- en literatuuronderzoek en een veldbezoek kan worden bepaald welke beschermde plant- en diersoorten er in het plangebied voorkomen of eventueel voor kunnen komen en hoe het perceel ligt ten opzichte van waardevolle natuurbeschermingsgebieden en de Ecologische Hoofdstructuur (EHS).

Vanuit een eerste toets via www.synbiosys.alterra.nl blijkt het volgende ten aanzien van de ligging van voor de flora en fauna waardevolle (natuur)gebieden.

Ten noorden van het plangebied ligt het Natura 2000 gebied: 'Drentsche Aa-gebied'. De Drentsche Aa wordt ook gekenmerkt als Nationaal Landschap ten noorden van het plangebied. Daarnaast bevinden zich rondom het plangebied verschillende onderdelen van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Het plangebied zelf valt binnen het Nationaal Park: 'Nationaal beek- en esdorpenlandschap Drentsche Aa'. Hierdoor is nader onderzoek naar de gebiedsbescherming nodig.

Soortenbescherming

Naast de gebiedsbescherming is er ook nog de zogeheten 'soortenbescherming' uit de Flora- en faunawet. De Flora- en faunawet is gemaakt om planten- en diersoorten die vrij in het wild leven te beschermen. Ongeveer 500 van de 36.000 soorten die in Nederland voorkomen vallen onder de bescherming van deze wet. Om deze kwetsbare soorten te beschermen bevat de Flora- en faunawet een aantal verbodsbepalingen. Onder bepaalde voorwaarden mogen de activiteiten wel doorgaan.

Het is verboden:

1. Beschermde inheemse plantensoorten te plukken, te verzamelen, af te snijden, uit te steken, te vernielen, te beschadigen, te onwortelen of op enig andere wijze van hun groeiplaats te verwijderen;
2. Beschermde inheemse diersoorten te doden, te verwonden, te vangen, te bemachtigen of met het oog daarop op te sporen opzettelijk te verontrusten;
3. Van beschermde inheemse diersoorten de nesten, hollen of andere voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen te beschadigen, te vernielen, uit te halen, weg te nemen of te verstoren, de eieren te zoeken, te rapen, uit het nest te nemen, te beschadigen of te vernielen.

Van belang is om na te gaan of één of meerdere van de genoemde 'verboden' ten behoeve van voorliggend initiatief aan de orde is of kan zijn.

Ten behoeve van het project is een ecologisch onderzoek uitgevoerd door Tonckens Ecologie te Haren. Het gehele onderzoeksrapport, bekend onder de gegevens "Flora- en faunatoets – uitbreiding Landgoed Heidehof, d.d. 10 mei 2014" is als bijlage bij dit bestemmingsplan gevoegd. Hierna volgen, integraal overgenomen, de conclusies van het uitgevoerde onderzoek.

Toetsing

Effecten op beschermde flora en fauna (Flora- en faunawet)

Licht beschermde soorten: tabel 1

Voor de soorten van tabel 1 van de Flora- en faunawet geldt een vrijstelling bij ruimtelijke ontwikkelingen. De effecten van de maatregelen op de aanwezige licht beschermde soorten zijn niet te verwachten. Door het inplanten van de akker met bosplantsoen zal de natuurwaarde van het gebied sterk toenemen. Kleine zoogdieren, en broedvogels van ruigte en struweel zullen sterk in aantal toenemen. Op grazige plaatsen kunnen karakteristieke soorten van droge schrale graslanden zich vestigen met name wanneer de voedselarme bodem ondergrond omhoog wordt gehaald. Ondanks de vrijstelling voor deze soorten blijft wel de zorgplicht van kracht. Bij de werkzaamheden zal zoveel mogelijk moeten worden getracht om schade aan deze soorten te voorkomen.

Streng beschermde soorten

Naar verwachting zullen vleermuizen het plangebied gebruiken om te foerageren. Vaste verblijfplaatsen worden niet verwacht door het ontbreken van geschikte bomen met holtes. Alle broedvogels zijn zwaar beschermd, wat betekent dat nesten niet verstoord mogen worden. Werkzaamheden in de broedtijd die mogelijk verstorend zijn, zijn daarom uitgesloten tenzij het werkgebied vooraf gecontroleerd wordt op nesten.

Noodzaak tot het aanvragen van ontheffing

Voor alle soorten binnen het plangebied geldt de algemene zorgplicht (artikel 2 van de Flora- en faunawet), die van toepassing is op zowel beschermde als onbeschermde dieren en plantensoorten. Dit houdt in dat bij verstoring van dieren tijdens de werkzaamheden deze de gelegenheid dienen te krijgen om te vluchten naar een nieuwe leefomgeving.

Bij de werkzaamheden moet rekening worden gehouden met:

- Het broedseizoen van vogels;
- Aanwezigheid van konijnenholen in slootkanten.

Indien werkzaamheden buiten het broedseizoen worden uitgevoerd bestaat geen kans op het verstoren van broedende vogels. Konijnenholen kunnen voorafgaand aan de uitvoering gemarkeerd worden, zodat deze niet onbedoeld beschadigd worden.

4.4

Externe veiligheid

4.4.1

Aanleiding en doel

Bij het transport, de opslag en bij het be- en verwerken in bedrijven van gevaarlijke stoffen, maar ook nabij luchthavens bestaat de kans op ongevallen waarbij slachtoffers vallen die niet bij de activiteit betrokken zijn. Personen die in bedrijven werken worden door de wetgeving rond arbeidsomstandigheden beschermd. Personen die zich buiten (extern) de bedrijfsgrens bevinden worden beschermd door wet- en regelgeving voor externe veiligheid. De vuurwerkramp in Enschede van mei 2000 heeft geresulteerd in een formalisering en deels aanscherping van wet- en regelgeving om het risico van dergelijke ongevallen te beperken.

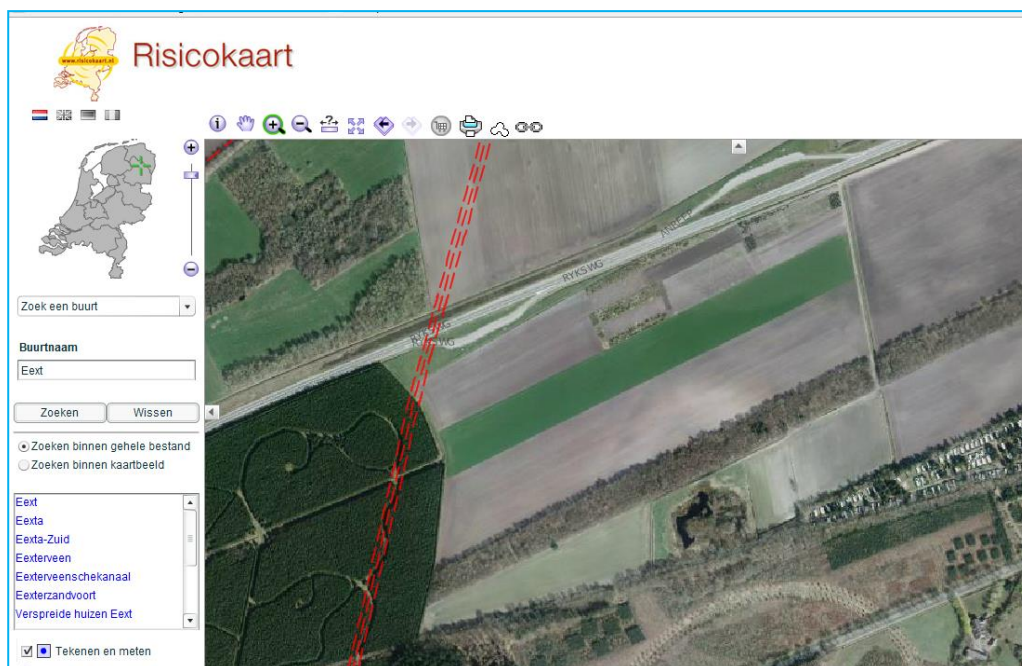
Het doel van de toets op externe veiligheidsaspecten rond ruimtelijke plannen is na te gaan welke risico's de voorgenomen ontwikkelingen met zich brengen. Dit om de mogelijkheid te bieden een externe veiligheidssituatie te creëren die voldoet aan de behoeften. Daartoe kan het ruimtelijk initiatief of specifieke wijze worden ingevuld en kunnen eventuele aanvullende maatregelen worden getroffen.

Het externe veiligheidsonderzoek richt zich eerst op het plaatsgebonden risico. Dit geeft een beeld van de ruimtelijke verdeling van de hoogte van de risico's rond een bron. Vervolgens wordt nagegaan wat de hoogte van het groepsrisico is. Dit geeft inzicht in de aantallen personen die bij een ongeval kunnen worden betrokken. Als er sprake is van groepsrisico, als een ongeval tot meer dan 10 dodelijke slachtoffers kan leiden, moeten risicogegevens worden verzameld, moet een advies over het voorgenomen initiatief aan de regionale brandweer worden gevraagd en is de initiatiefnemer verplicht de veranderingen in het groepsrisico door de nieuwe ruimtelijke ontwikkeling te verantwoorden.

4.4.2

Doorwerking naar het plan

Het Besluit richt zich primair op inrichtingen zoals bedoeld in de Wet milieubeheer. In artikel 2, lid 1 van het BEVI staan de inrichtingen genoemd waarop het besluit van toepassing is. Deze inrichtingen brengen risico's met zich mee voor de in de omgeving aanwezige risicogevoelige objecten. Een natuurbegraafplaats wordt niet aangemerkt als een Bevi-inrichting. Tevens wordt een natuurbegraafplaats niet aangemerkt als een (beperkt)kwetsbaar object, zodat nader onderzoek naar externe veiligheid niet nodig is. Wel is zorgvuldigheidshalve nog beoordeeld of er zich wellicht (buis)leidingen in het plangebied bevinden die beschermd dienen te worden via de bestemmingsregels om te voorkomen dat er op of onder gebouwd gaat worden. Daartoe onderstaande uitsnede van de risicokaart.

Er is sprake van een drietal ondergrondse buisleidingen van de Gasunie. Om te voorkomen dat boven deze leidingen gebouwd wordt is een eigen stelsel van regels opgenomen in dit bestemmingsplan.

4.5 Geluid

4.5.1 Aanleiding en doel

Geluid kan hinderlijk en schadelijk voor de gezondheid zijn. Zo kunnen hoge geluidsniveaus het gehoor beschadigen. Maar ook verstoring van de slaap kan op de lange duur slecht zijn voor de gezondheid. In Nederland zijn afspraken gemaakt over wat acceptabele geluidsniveaus zijn en wat niet (de geluidsnormen).

Op Europees niveau is het voornaamste doel op het gebied van geluidshinder dat niemand wordt blootgesteld aan geluidsniveaus die zijn of haar gezondheid en de kwaliteit van zijn of haar bestaan in gevaar brengen.

Voor de bestrijding van geluidshinder kunnen verschillende soorten maatregelen worden getroffen: bestrijding van geluid aan de bron, bijvoorbeeld stillere auto's, stillere wegdekken, het verkeersluw maken van straten, het zachter zetten van de stereo, het dempen van de piano. Maatregelen tussen bron en ontvanger; bijvoorbeeld het plaatsen van een geluidsscherm of -wal of een betere muurisolatie tussen woningen. Maatregelen aan de kant van de ontvanger; meestal gaat het dan om het aanbrengen van (extra) geluidsisolatie aan de woning en het rekening houden met geluidsnormeringseisen bij het ontwerpen van woningen.

Het doel van het akoestisch onderzoek bij ruimtelijke plannen is het voorkomen van geluidshinder bij geluidsgevoelige objecten (scholen, woningen, etc.) door het aanhouden van voldoende afstand ten opzichte van geluidsproducenten (industrie, railverkeer etc.) of het treffen van andere maatregelen.

De eventuele verplichting tot uitvoering van een akoestisch onderzoek is vastgelegd in de Wet geluidhinder (Wgh). De Wgh bevat geluidnormen en richtlijnen over de toelaatbaarheid van geluidsniveaus als gevolg van rail- en wegverkeerslawaai, industrielawaai en luchtvaartlawaai. De Wgh geeft aan dat een akoestisch onderzoek moet worden uitgevoerd bij het voorbereiden van de vaststelling van een bestemmingsplan of het nemen van een projectafwijakingsbesluit indien het plan een geluidgevoelig object mogelijk maakt binnen een geluidszone van een bestaande geluidsbron of indien het plan een nieuwe geluidsbron mogelijk maakt.

Het eventuele akoestisch onderzoek moet uitwijzen of de wettelijke voorkeursgrenswaarde bij geluidgevoelige objecten wordt overschreden en zo ja, welke maatregelen nodig zijn om aan de voorkeursgrenswaarde te voldoen.

4.5.2 Doorwerking naar het plan

Zoals in paragraaf 4.5.1 is aangegeven geeft de Wet geluidhinder de kaders weer wanneer wel en wanneer niet een akoestisch onderzoek hoeft worden uitgevoerd. In dit geval is het bestemmingsplan nodig om onder andere de uitbreiding van een natuurbegraafplaats mogelijk te maken. Een (natuur)begraafplaats is op basis van de Wet geluidhinder niet aangemerkt als een zogeheten geluidsgevoelig object, zodat geen akoestisch onderzoek hoeft plaats te vinden.

Tevens wordt een (natuur)begraafplaats in deze omvang en te verwachten extensief karakter niet gezien als een geluidsbron. De realisatie van de natuurbegraafplaats vormt vanuit akoestisch oogpunt geen probleem voor de omgeving.

Daarnaast is er door WNP raadgevende ingenieurs een memo geschreven over de te verwachten akoestische effecten van de te realiseren grondwal tussen de N33 en de natuurbegraafplaats Hillig Meer in Eext. Deze memo is als bijlage bij dit bestemmingsplan gevoegd.

De conclusie van deze memo was dat door de aanleg van de grondwal de geluidbelasting op een deel van de natuurbegraafplaats zal afnemen. Ten gevolge van de aanleg van deze grondwal is geen (extra) geluidhinder te verwachten in de omgeving.

4.6 Luchtkwaliteit

4.6.1 Aanleiding en doel

Een gezonde buitenlucht is belangrijk voor de maatschappij. Tot op Europees niveau spant men zich daarom in om de luchtkwaliteit op orde te krijgen door middel van regels en normen. Hoewel de luchtkwaliteit de afgelopen decennia in Nederland is verbeterd, voldoet ze nog steeds niet overal aan de normen. Met name fijn stof en stikstofdioxiden leveren problemen op. Een groot aantal bouwprojecten, zoals wegverbredingen en de aanleg van bedrijventerreinen en nieuwbouwwijken, lagen en liggen daarom soms nog steeds stil. Doordat in overschrijdingsgebieden soms ook gewenste of noodzakelijke plannen en projecten worden stilgelegd, ontstond een discussie om gewenste en soms noodzakelijke plannen toch doorgang te kunnen laten vinden. Dat heeft geresulteerd in nieuwe regels voor luchtkwaliteit.

Het doel van het luchtkwaliteitonderzoek is het geven van inzicht in de gevolgen van een plan voor de luchtkwaliteit om een goede luchtkwaliteit te kunnen garanderen. Daarom moet luchtkwaliteit al in een vroeg stadium van de planvorming worden meegewogen. Gegevens over de luchtkwaliteit worden verzameld om vervolgens te kunnen bepalen of er voor het doorgaan van het project al dan niet aanvullende maatregelen nodig zijn. In de praktijk zullen met name fijn stof en stikstofdioxiden moeten worden onderzocht. Daarnaast kan een goede ruimtelijke ordening met zich brengen dat een afweging wordt gemaakt rondom de aanvaardbaarheid van een project op een bepaalde locatie.

De luchtkwaliteit hoeft (artikel 5.16 Wet milieubeheer) geen belemmering te vormen voor ruimtelijke ontwikkelingen als:

- geen sprake is van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- een plan of project niet in betekenende mate (NIBM) bijdraagt;
- een project per saldo niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit leidt;
- een project is opgenomen in een regionaal programma van maatregelen of in het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) dat tevens voorziet in maatregelen om de luchtkwaliteit te verbeteren.

4.6.2 Doorwerking naar het plan

Op 15 november 2007 is het onderdeel luchtkwaliteit van de Wet milieubeheer in werking getreden. Kern van de wet is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL).

Projecten die 'niet in betekende mate' (nibm) van invloed zijn op de luchtkwaliteit hoeven niet meer getoetst te worden aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit. In de AMvB-nibm zijn de criteria vastgelegd om te kunnen beoordelen of voor een project sprake is van nibm.

Met de inwerkingtreding van de NSL op 1 augustus 2009 geldt de volgende bovengrens om als NIBM-project te worden aangemerkt: de bouw van 1500 woningen aan één ontsluitingsweg. Middels dit bestemmingsplan wordt de huidige natuurbegraafplaats uitgebreid en zal er ook boscompensatie mogelijk worden gemaakt. Het project is qua omvang niet gelijk te stellen als een project dat uitkomt boven de hiervoor genoemde NIBM-grens. Er is geen negatief effect op de luchtkwaliteit. Nader onderzoek is niet nodig.

4.7 M.E.R.-beoordeling

4.7.1 Aanleiding en doel

De milieueffectrapportage is een hulpmiddel om bij diverse procedures het milieubelang een volwaardige plaats in de besluitvorming te geven. De m.e.r.-procedure is gekoppeld aan de 'moederprocedure'. Dit is de procedure op grond waarvan de besluitvorming plaatsvindt, bijvoorbeeld de bestemmingsplanprocedure, of een milieuvergunningsprocedure.

4.7.2 Doorwerking naar het plan

In het Besluit m.e.r., bijlage D onder 12 staat genoemd dat een MER moet plaatsvinden indien er sprake is van een te realiseren natuurgebied groter of gelijk aan 125 hectare. In voorliggend geval is sprake van de realisatie van een natuurbegraafplaats van circa 1,7 hectare binnen bestaand natuurgebied en blijft daarmee onder de gestelde norm.

Echter, op 1 april 2011 heeft een wijziging van het Besluit m.e.r. plaatsgevonden. Daardoor is nu een beoordeling van een activiteit zoals die voorkomt op lijst D noodzakelijk, zelfs al is de omvang van de activiteit ver onder de drempelwaarde gelegen.

Voor elk besluit of plan dat betrekking heeft op activiteit(en) die voorkomen op de D-lijst en die beneden de drempelwaarden vallen moet een toets worden uitgevoerd of belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen worden uitgesloten. Deze vormvrije m.e.r.-beoordeling kan tot twee uitkomsten leiden:

- Belangrijke nadelige milieugevolgen zijn uitgesloten: er is geen m.e.r.-beoordeling noodzakelijk;
- Belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu zijn niet uitgesloten: er moet een m.e.r.-beoordeling plaatsvinden of er kan direct worden gekozen voor een m.e.r.

In bijlage III van de EU-richtlijn m.e.r. staan de criteria genoemd waarnaar moet worden gekeken bij de beoordeling. In voorliggende casus is gekeken naar deze Europese criteria.

Op basis van de uitkomsten in dit hoofdstuk 4 – Omgevingsfactoren – is inzichtelijk gemaakt dat er geen belangrijk nadelige gevolgen zijn voor de omgeving en het milieu. Verder hebben de locatie en de omgeving verder geen bijzondere kenmerken die geschaad worden door het initiatief. Gezien de aard van de ingrepen zijn verder geen negatieve effecten te verwachten, zodat op basis hiervan verder kan worden afgezien van het verrichten van een (vorm)vrije m.e.r.-beoordeling.

4.8 Milieuhinder

4.8.1 Aanleiding en doel

Nieuwe functies kunnen milieuhinderlijk zijn voor omringende woningen dan wel bedrijven. Er dient een beoordeling plaats te vinden of de nieuwe functie wel milieuhygiënisch inpasbaar is. Er dient daarom beoordeeld te worden of in de omgeving van het plangebied functies voorkomen die gehinderd kunnen worden door onderhavig project of waarvan het project juist hinder ondervindt.

De (indicatieve) lijst “Bedrijven en Milieuzonering 2009”, uitgegeven door de Vereniging van Nederlandse gemeenten, geeft weer wat de richtafstanden zijn voor milieubelastende activiteiten. In deze publicatie worden de indicatieve richtafstanden gegeven voor de vier ruimtelijk relevante milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar.

Bij het bepalen van de richtafstanden wordt uitgegaan van de volgende uitgangspunten:

- het betreft gemiddeld moderne bedrijfsactiviteiten met gebruikelijke productieprocessen en voorzieningen;
- de richtafstanden hebben betrekking op de omgevingstypen ‘rustig woonwijk’ en ‘rustig buitengebied’;
- de richtafstanden bieden in beginsel ruimte voor normale groei van de bedrijfsactiviteiten;
- bij activiteiten met ruimtelijk duidelijk te onderscheiden deelactiviteiten kunnen deze activiteiten desgewenst als afzonderlijk te zoneren activiteiten worden beschouwd, bijvoorbeeld bij de ligging van de activiteit binnen zones met een verschillende milieucategorie.

De gegeven richtafstanden zijn in het algemeen richtafstanden en geen harde afstandseisen. Ze moeten daarom gemotiveerd worden toegepast. Dit betekent dat geringe afwijkingen in de lokale situatie mogelijk zijn. Het is aan te bevelen deze afwijkingen te benoemen en te motiveren.

4.8.2 Doorwerking naar het plan

Vanuit de VNG-Reeks ‘Bedrijven en milieuzonering’ heeft een voorziening als een begraafplaats een geluidsnormafstand van 10 meter naar woningen van derden. Rondom het plangebied zijn geen nabijgelegen woningen aanwezig binnen deze normafstand. Nader onderzoek naar milieuhinder is niet nodig.

4.9 Watertoets

4.9.1 Aanleiding en doel

In de loop van de tijd hebben ruimtelijke ontwikkelingen in Nederland veel ruimte aan water en/of waterberginglocaties onttrokken. Aan het begin van de 21e is geconstateerd dat ruimtelijke ontwikkelingen de ruimte voor water niet verder zou mogen beperken. Juist meer ruimte voor water is nodig om klimaatveranderingen, zeespiegelrijzing en bodemdaling op te vangen. Eén van de instrumenten om het nieuwe waterbeleid voor de 21e eeuw vorm te geven is de watertoets.

Het doel van de watertoets is waarborgen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op evenwichtige wijze in beschouwing worden genomen bij alle waterhuishoudkundig relevante ruimtelijke plannen en besluiten. De meerwaarde van de watertoets is dat zij zorgt voor een vroegtijdige systematische aandacht voor het meewegen van wateraspecten in ruimtelijke plannen en besluiten.

De watertoets is wettelijk verankerd met het Besluit van 3 juli 2003 tot wijziging van het Besluit op de ruimtelijke ordening 1985 in verband met gevolgen van ruimtelijke plannen voor de waterhuishouding (watertoets).

De wijziging van het Besluit op de Ruimtelijke Ordening (Bro) regelt een verplichte waterparagraaf in de toelichting bij de genoemde ruimtelijke plannen en een uitbreiding van het vooroverleg met de waterschappen. De verplichting geldt formeel niet voor de structuurvisie. De ruimtelijke structuurvisie is een belangrijk instrument, omdat hierin de strategische ruimtelijke keuzen (locatiekeuzen) voor water en ruimtelijke ontwikkelingen worden gemaakt. Het instrument is vorm- en procedurevrij.
(bron : www.rijksoverheid.nl)

4.9.2 Doorwerking naar het plan

Op 27 augustus 2015 is via het instrument www.dewatertoets.nl de zogeheten watertoets uitgevoerd. Het blijkt dat het plangebied zich bevindt in het beheersgebied van het waterschap Hunze en Aa's. Op basis van de vragenlijst geldt er 'korte procedure'. Het watertoetsdocument is als bijlage bij dit bestemmingsplan gevoegd.

5 Hoofdstuk 5 Economische uitvoerbaarheid

Dit bestemmingsplan heeft betrekking op een particulier initiatief waarmee de gemeente geen directe financiële bemoeienis heeft. De kosten voor de uitvoering van het plan zijn voor rekening van de aanvrager. De kosten met betrekking tot het opstellen van dit bestemmingsplan en daaraan verwante kosten worden verhaald via de leges van de gemeente. Het plan wordt hiermee economisch uitvoerbaar geacht.

5.1 Grondexploitatie:

Artikel 6.12, lid 1 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) bepaald dat de gemeenteraad een exploitatieplan vaststelt voor gronden waarop een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen bouwplan is voorgenomen. In vervolg op artikel 6.12 lid 1 Wro wordt in artikel 6.12 lid 2 Wro bepaald dat de gemeenteraad geen exploitatieplan vaststelt als het verhaal van kosten anderszins is verzekerd.

Voor dit bestemmingsplan geldt dat het kostenverhaal anderszins verzekerd is. De kosten voor de ontwikkeling van het voornemen komen ten laste van aanvrager.

6**Hoofdstuk 6 Overleg en inspraak**

Het voorontwerp bestemmingsplan “Buitengebied, Boscompensatie N33 en uitbreiding natuurbegraafplaats Hillig Meer te Eext” heeft vanaf xxx gedurende een periode van zes weken ter inzage gelegen. Binnen de vorenstaande termijn kon een ieder schriftelijk of mondeling zijn of haar inspraakreactie op het voorontwerp bestemmingsplan naar voren brengen. In verband met de Wet bescherming persoonsgegevens is de inspraakreactie van private personen geanonimiseerd.

Op grond van artikel 3.1.1. van het Besluit ruimtelijke ordening is het voorontwerp bestemmingsplan tevens toegezonden aan een aantal instanties (wettelijk vooroverleg).

In dit hoofdstuk is de overlegreactie samengevat weergegeven en voorzien van een beantwoording.

PM Volgt

7 Hoofdstuk 7 Juridische Toelichting

7.1 Algemeen

Het bestemmingsplan regelt de gebruiks- en bebouwingsmogelijkheden van de gronden binnen het plangebied. De wijze waarop deze regeling juridisch kan worden vormgegeven, wordt in grote lijnen bepaald door de op 1 juli 2008 in werking getreden Wet ruimtelijke ordening, en door het daarbij behorende Besluit ruimtelijke ordening en de Regeling standaarden ruimtelijke ordening 2012, zoals deze per 1 oktober 2012 in werking is getreden. De verbeelding dient in samenhang met de planregels te worden gelezen.

In de Wet ruimtelijke ordening (hierna Wro) met bijbehorend Besluit ruimtelijke ordening (hierna Bro) heeft het bestemmingsplan een belangrijke rol als normstellend instrument voor het ruimtelijk beleid van gemeenten, provincies en het rijk. In de ministeriële Regeling standaarden ruimtelijke ordening (hierna Rsro) is vastgelegd dat de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen (hierna SVBP2012) de norm is voor de vergelijkbaarheid van bestemmingsplannen. Naast de SVBP2012 zijn ook het Informatiemodel Ruimtelijke Ordening (hierna IMRO2012) en de Standaard Toegankelijkheid Ruimtelijke Instrumenten (hierna STRI2012) normerend bij het vastleggen en beschikbaar stellen van bestemmingsplannen.

Conform Wro en Bro wordt een bestemmingsplan met de daarbij behorende toelichting in digitale geautoriseerde bronbestanden vastgelegd en in die vorm vastgesteld. Daarnaast kent de Wro een papieren versie van (hetzelfde) bestemmingsplan. Indien de inhoud van digitale stukken tot een andere uitleg leidt dan de stukken op papier, dan is de digitale inhoud beslissend. Het bestemmingsplan is daarmee een digitaal juridisch authentiek document. De informatie die is vastgelegd in het plan moet in elektronische vorm volledig toegankelijk en raadpleegbaar zijn. Dit wordt de digitale verbeelding genoemd.

De SVBP2012 geeft normen voor de opbouw van de planregels en voor de digitale verbeelding van het bestemmingsplan. De standaard heeft geen betrekking op de toelichting van het bestemmingsplan. Er worden geen normen gesteld omtrent de vormgeving en inrichting van de analoge weergave van het bestemmingsplan. De SVBP2012 heeft ook geen betrekking op de totstandkoming van de inhoud van een Bestemmingsplan. Dit is de verantwoordelijkheid van het bevoegde gezag. In de SVBP2012 is wel aangegeven hoe de inhoud van een bestemmingsplan digitaal moet worden weergegeven.

De SVBP2012 geeft bindende standaarden voor de opbouw en de verbeelding van het bestemmingsplan. De verbeelding en planregels van dit bestemmingsplan zijn opgesteld conform deze standaarden.

7.2 Toelichting op de toelichting

De informatie die is vastgelegd in het plan moet in elektronische vorm volledig toegankelijk en raadpleegbaar zijn. Dit wordt de digitale verbeelding genoemd. De digitale verbeelding is de verbeelding van het bestemmingsplan in een interactieve raadpleegomgeving, waarin alle relevante bestemmingsplaninformatie wordt getoond: de combinatie van (plan)kaart en regels met de toelichting.

Een raadpleger van het bestemmingsplan moet alle relevante bestemmingsplaninformatie op eenvoudige wijze voor ogen kunnen krijgen. De relevante bestemmingsplaninformatie heeft betrekking op de bestemmingen, dubbelbestemmingen en aanduidingen met bijbehorende regels in het bestemmingsplan. Voor zowel bestemmingen als aanduidingen geldt, dat deze zonder interactie zichtbaar moeten zijn in de digitale verbeelding. Uit interactie met de digitale verbeelding blijkt dan de inhoud van de bestemming en/of aanduiding.

7.3

Toelichting op de planregels

De inrichting van de planregels is deels voorgeschreven door de SVBP2012. De groepering van de planregels, de naamgeving van een aantal planregels en zelf de inrichting van bestemmingen is deels bepaald door de ministeriële regeling. Een aantal planregels is zelfs geheel voorgeschreven: het overgangsrecht, de anti-dubbelregel en de slotregel. De regels zijn standaard ingedeeld in vier hoofdstukken. Bij elke planregel (elk artikel) wordt hieronder een nadere toelichting gegeven.

Toelichting Hoofdstuk 1 Inleidende regels

Artikel 1 : Begrippen

In dit artikel staan de belangrijkste begrippen verklaard zoals die in de planregels en in deze plantoelichting worden gebruikt. De lijst bevat meer begrippen dan mogelijk in dit bestemmingsplan gebruikt worden.

Artikel 2 : Wijze van meten

In dit artikel staan de belangrijkste begrippen verklaard zoals die in de planregels en in deze plantoelichting worden gebruikt. De lijst bevat meer begrippen dan mogelijk in dit bestemmingsplan gebruikt worden.

Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels

Artikel 3 : Bos – Landgoed

Het in te richten gebied alsmede de aan te leggen verhogingen (ter plaatse van de twee gebieden voor natuurbegraafplaatsen) die omringd zijn door de bestemming 'Natuur – Landgoed' en de landschapswal worden met een voorwaardelijke verplichting tot aanleg overeenkomstig bijlagen [A], [B] en [C] behorende bij de regels opgenomen.

Artikel 4 : Natuur - Landgoed

De voor Natuur - Landgoed aangewezen gronden zijn mede bestemd voor het behoud, het herstel en de ontwikkeling van de natuurlijke en de landschappelijke waarden van de natuurgebieden.

Artikel 5 : Leiding – Gas

De gronden binnen deze dubbelbestemming zijn bestemd voor hoofdgastransportleidingen met de daarbijbehorende veiligheidszone en andere bouwwerken.

Artikel 6 : Waarde - Archeologie 5

Binnen deze dubbelbestemming is de bescherming van archeologische waarden verankerd. In de regels is vastgelegd onder welke condities bij ruimtelijke ingrepen een (verkennd) archeologisch onderzoek nodig is.

Hoofdstuk 3 Algemene regels

Artikel 7 – Anti-dubbeltelregel

Deze regel is geheel voorgeschreven door het Besluit ruimtelijke ordening (in artikel 3.2.4 Bro). Deze standaardbepaling strekt ertoe te voorkomen dat van ruimte die in een bestemmingsplan voor de realisering van een bepaald gebruik of functie mogelijk is gemaakt, na realisering daarvan, ten gevolge van feitelijke functie- of gebruiksverandering van het gerealiseerde, nogmaals zou kunnen worden gebruik gemaakt.

Artikel 8 – Algemene gebruiksregels

In deze regels wordt expliciet weergegeven welk gebruik van gronden en gebouwen in strijd is met het bestemmingsplan.

Artikel 9 – Algemene afwijkingsregels

In dit artikel zijn de algemene afwijkingsregels geformuleerd en is zichtbaar met welke afwijkingen binnen het plan het bevoegd gezag, onder genoemde voorwaarden, mee wenst te werken aan (kleinschalige) afwijkingen van het bestemmingsplan.

Artikel 10 – Algemene procedureregels

In dit artikel is vastgelegd hoe de procedure dient te verlopen indien er toepassing wordt gegeven aan het stellen van nadere eisen.

Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels

Artikel 11 Overgangsregels

Deze regels zijn geheel voorgeschreven door het Besluit ruimtelijke ordening (artikelen 3.2.1 en 3.2.2 Bro). Omdat een bestemmingsplan elke tien jaar moet worden herzien, betreffen de meeste bestemmingsplannen gebieden die reeds in gebruik en ingericht zijn. Een bestemmingsplan kan ruimte bieden voor ontwikkelingen en daarom soms ander gebruik en/of bebouwing toelaten dan er in werkelijkheid in het gebied aanwezig is. Bestaande rechten worden beschermd met overgangsrecht. Er is overgangsrecht voor bouwwerken en overgangsrecht voor gebruik van de gronden en bouwwerken.

Artikel 12 Slotregel

Deze regel is geheel voorgeschreven door de Ministeriële regeling Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen. Deze regel geeft aan hoe de planregels van dit plan kunnen worden aangehaald. Hiermee wordt de naam van het bestemmingsplan vastgelegd. Voor de digitale uitwisseling van plannen krijgt elk plan ook een unieke code van letters en cijfers.

Projectgegevens

Project : Bestemmingsplan Buitengebied, Boscompensatie N33 en
uitbreiding natuurbegraafplaats Hillig Meer te Eext
IMRO : NL.IMRO.1680.BPHilligMeer-CO01
Projectnummer : RB 10.157
Versie : 01
Datum : December 2015

Opdrachtgever

Gemeente Aa en Hunze
Spiekersteeg 1
9461 BH Gieten

RooBeek Advies

Nautilusstraat 7b
7821 AG Emmen
H. de Roo & M.Beek

www.roobeek-advies.nl